

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARDA

GIRONA, DILLUNS, 12 D'AGOST DEL 1935

NUMERO 9.655

FRANQUEIG CONCERTAT

Un elogi del liberalisme

Arturo Labriola, el conegut escriptor italià exiliat, ha publicat recentment un article a "Le Soir", de Brussel·les, col·labora, article que conté, enmig d'una sèrie de consideracions escèptiques sobre el valor dels principis polítics, un paràgraf que és el reconeixement de la superioritat moral del liberalisme en el règim de l'Estat.

Els principis del pensament humà, observa l'articulista, no són veritats pures, són mecanismes lògics per mitjà dels quals l'home comprèn, i en certa manera domina, la realitat. Els principis, en efecte, no són absolutament constants exactes. Són més aviat una abstracció humana, en virtut de la qual la realitat és corregida o adaptada idealment per la nostra ànima. La llibertat de l'individu i la sobirania del poble són exemples cabdals de la idealització de la realitat política.

La llibertat ni la democràcia tenen una perfecta realització. No són veritats del tot. Però obrant com si ho fossin, l'home i la col·lectivitat s'hi acosten i contribueixen al progrés social i l'elevació de la vida.

Heus ací exposada, amb paraules simples, la tesi de Labriola. I podem considerar clarament amb les nostres opinions paraules, perquè l'havem seguida sempre pel nostre compte, i així sense les contradiccions i sense l'escèpticisme d'Arturo Labriola.

En realitat, el règim demo-liberal té restriccions. No és sempre cert dins aquest règim l'home sigui lliure i que el poble sigui sobirà. "Però" ací reproduïm l'al·ludit paràgraf de Labriola—el ciutadà obra com si tingués tota l'organització social no depengués de la seva voluntat, i aquest sentiment pot àdhuc donar-li impuls i una noblesa que enriqueixen el conjunt de la societat i eleven el seu nivell moral".

Es pot dir el mateix dels altres règims polítics? No solament no s'en pot dir el mateix, ans cal dir-ne tot el contrari. Els principis dictatorials, o autoritaristes, o de força i violència com norma de govern, tallen l'impuls de les individualitats i de les col·lectivitats, immobilitzen en l'abjecció anímica, i empobreixen el conjunt de la societat i rebaixen el seu nivell moral.

Esser liberal, ésser democrata, és ja una excel·lència de l'esperit humà. Tots els avantatges momentanis i materialistes que les formes antiliberals i antidemocràtiques puguin oferir de vegades, o compensen llur profunda falla ètica i llur influència desmoralitzadora. De la idea demo-liberal pot dir-se el mateix que va dir de la República Joan Maurés: que l'home, en elevar-se, ha de elevar-la perquè està situada en el capdamunt de les altures.

A. R. I. V.

Del moment polític

Unes aclaracions

Hem rebut del senyor Marial la lletra següent:

Mai he estat amic d'emmetzinar les qüestions polítiques, ni de sortir a cada moment amb rectificacions d'informacions periodístiques; el primer ho trobo senzillament estúpid i el segon em fa l'efecte d'un afany de reclam ben contrari a la meua manera d'ésser; als homes públics se'ns ha de jutjar pels nostres fets i no pas per aquell esperit exhibicionista que, al meu entendre, rebaixa la política fins a una categoria pròpera al xarlatanisme. No estranyi, doncs, a ningú, el meu silenci fins avui, en una qüestió que m'afecta personalment.

El fet és el següent: "La Humanitat", de Barcelona, comentant la sessió del dia 25 de juliol, deia entre altres coses, que en el debat contra la continuació dels estats d'excepció no hi havia intervingut cap diputat català i en deduïa una sèrie de conseqüències desagradables pels que formen la minoria d'Esquerra.

L'endemà de la publicació vaig adreçar una lletra al Director rectificant la informació i, malgrat tractar-se d'un amic meu, ni ha publicat la rectificació, ni tan sols m'ha contestat. Hauria seguit callat, però les declaracions que la Comissió Executiva de l'Esquerra ha publicat, m'autoritzen a parlar sense caure en cap dels dos vicis de què faig esment en començar.

No creient arribat el moment de discutir conductes, però sí el de puntualitzar fets, em limitaré a fer constar els següents:

Primer.—Que en la sessió del dia 25 de juliol, el senyor Pasqual Leone, únic diputat d'oposició que va parlar en el debat sobre el perillongament de les suspensions de garanties, ho va fer en nom de totes les minories d'Esquerra que formen el bloc d'oposició, i sigui Unió Republicana, Partit Nacional Republicà, Izquierda Republicana i Esquerra Catalana.

Segon.—Que l'amic Santaló, com a cap de la minoria, feia constar pocs dies abans quin era el criteri nostre en la qüestió de suspensions de garanties.

Tercer.—Que (a part de tres o quatre companys més) els diputats per Girona som els únics que complim amb el nostre deure i amb els acords presos, acudint diàriament al Parlament.

Quart.—Que a judici meu, si els 120 diputats que formem les oposicions d'Esquerra (incluint-hi els socialistes) haguessin actuat com nosaltres, molt probablement la situació política hauria ja canviat totalment i serien molt més properes unes eleccions generals.

I per últim: Que jo, mentre segueixi tenint l'honor d'ésser diputat per les comarques gironines, sols m'interessarà l'opinió dels meus electors i especialment la de les organitzacions republicanes que m'atorgaren llur representació. Aquestes i la minoria tenen el seu lloc a la Comissió Executiva de l'Esquerra; mentre existeixi aquesta compenetració, jo acataré sempre les decisions que prengui, prescindint en absolut de tota mena d'intrigues.

Madrid, 8 d'agost del 1935.

Melcior Marial

DEL PROXIM ORIENT

Els ulls blaus

El Muftí de Damasc va escriure cap a les darreries del segle passat un noble poema en elogi dels ulls negres i vituperi dels blaus. Hi ha un instint, en pobles que han anat i vingut per la sorra assolada, que els fa preferir uns ulls ben negres: cerquen com per inversió compensadora, una insolació d'obscuritat,—si m'ha deixeu dir,—com efecte suprem de la bellesa. La frescor és en els pous, d'una tenebror en la qual es mou, com en els ulls negres, un lluent humit. Són en la fosca els tresors amagats. Per al poder, conspireu en nits sense lluna. Les coses més inesperades passen de nit; les coses més dolces i més cruels van de puntetes o bé ofeguen els sospirs quan és desparada la taula, les finestres apagades, i fa bategar el nostre cor un silenci trèmul, qui sap si missatger, dolç i sinistre com el vol d'una oliva.—Potser aquestes associacions són, amb sabuda o sense, en el cor del nòmada captivat per dos sols negres, de màgia més punyent.

Però, tanmateix, veus aquí que per una mena de contracop d'una certa pedanteria nacionalista europea, amb dèries antropològiques, hi ha indrets de l'Orient que tenen els ulls blaus per senyal d'estrangeria. Aquest és un penjament, en aquets dies, de sinistra ressonança. De vegades aquestes dites absurdes que volen reduir els sub-linatges humans a conformar-se a un maniquí, acaben en progoms, com en la Rússia tsarista, camps de concentració com en l'Alemanya hitleriana, o bé arremoraments i saqueig de botigues com en els carrerons i suqs orientals. Però al levant i al nord d'Àfrica hi ha més ulls blaus que no creureu. Al peu de l'Atlas vegeta una tribu rossa i d'ulls blaus, que alguns tenen per descendents dels celtas espanyols. A l'Egipte, la sang turquesa i la circassiana han dat origen a qui sap les mirades cèliques. En la Síria no són distribuïdes sinó desigualment, però hom en troba als voltants de Damasc i en el desert. En

POLÍTIQUES

Ahí va arribar el conseller de Sanitat senyor Pere Huguet. A les dotze del matí, junt amb el senyor alcalde i varis membres de la Junta local de Sanitat i el Comissari de la Generalitat, va anar a inaugurar les màquines depuradores d'Aigües Potables, S. A.

Després va anar amb el seu sequirel, a la Generalitat, i va passar pel pont de les Peixeteries i va veure el riu Onyar que estava sec, enllotat completament el seu llit.

Segurament va pensar que ací hi ha molta feina a fer.

Més tard va anar a l'emissora de Ràdio Girona. Va fer la presentació el seu director senyor Llorens. Hem dit presentació i no anunci, el qual constitueix una novetat.

Després va parlar protocolàriament el senyor Jesús Masia, i per últim el senyor Huguet el qual, adreçant-se als gironins, va dir que amb els aparells que acabava d'inaugurar, la gent pot estar tranquil·la, enallint la bondat bacteriològica de dites aigües potables.

Va recomanar que no beguessin aigües de pous els veïns, utilitzant-les solament per a les mecàniques domèstiques, cas de què analitzades fossin bones.

Va acabar el senyor Huguet el seu

parlament amb unes paraules de la divinitat romana i llatina, *salus populi suprema lex es*, que personifiquen la prosperitat i benestar del poble.

Després el senyor Huguet va anar a Torroella de Montgrí, on va ésser convidat a dinar, inaugurant tot seguit una estació sanitària per a depurar les aigües, pronunciant un nou discurs, exposant diversos punts de vista relacionats amb la purificació de les aigües.

Tot això ho trobem molt bé. Solament que les paraules romanes no expressaven concretament la salut material del poble, sinó també la seva tranquil·litat, normalitat i benestar. Que mentre l'Ajuntament busca un manantial d'aigües per a proveir a Girona, dir ara que amb els aparells depuradors l'aigua és immillorable bacteriològicament i els veïns la poden beure sense perill ni escrupols, ens sembla que la gent dirà: ¿Doncs per què aquesta nova despesa?

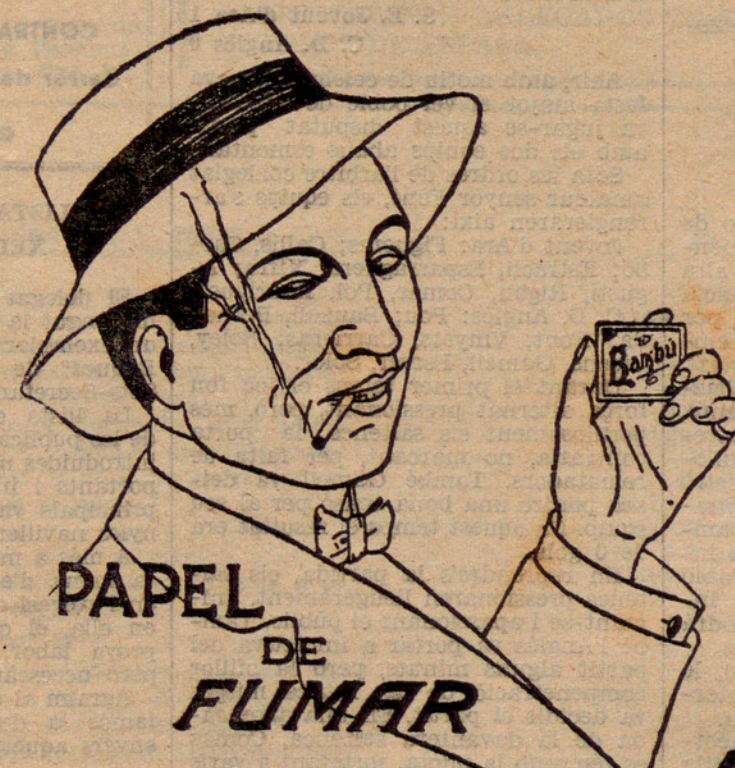
Naturalment que, encara que tot el que diem sigui dit en la secció política, per més que el senyor Huguet és radical i fou candidat derrotat en les últimes eleccions legislatives en companyia del senyor Pou Sabater, no vol dir pas que el conseller de Sanitat, compatriota comarcal nostre, i al qual personalment tenim grans consideracions, vulgués fer política amb motiu d'un assumpte tan seriós com és la salut pública.

aquest hi ha una tribu coneguda per Arab el Sulaib (els àrabs dels Croats), on floreixen els ulls de miosotis. Hom els té per descendència borda dels paladins medievals. Aquests casos són elegits entre els més famosos, però demés d'ells hi ha d'altres infinits exemples. El Pròxim Orient, lloc de pas, ruta comercial, indret de cita per a tots els proselitismes, aiguabarreg de totes les civilitzacions, dipòsit vivent de les últimes deixes d'innombrables passats, i born tradicional de tots els indrets de preponderància, tindria massa encaparraments per a proscriure els trets i senyals que no s'adiguessin a la "raça pura" imaginada per uns quants professors i predicada per uns quants demagogs.

Ja hi ha una manera de canviar la co-

lor dels ulls, i m penso que un dia o altre els pobles cauran, per precaució o per manament governatiu, en una uniformitat insípida, en aquell com en d'altres particulars. Però els que ens sentim individualistes i esteticants, a la manera del segle XIX que encara ens veïa néixer, seguirem trobant millor o bé la diversitat espontània de la vida, o bé que els ulls canvïn de color segons una regla artística i no pas segons la disposició administrativa de cada gran hospici estatal. I en el cas de l'única intervenció que jo podia acceptar, goso recomanar des d'ara els ulls blaus per a les dames de cabell negre, els verds per a les de castany clar i els negres per a les rosses.

JOSEP CARNER

PAPEL DE FUMAR

BAMBÚ

LA FARMÀCIA I LABORATORI
SAGUER
ARGENTERIA, 29
OFEREIX ELS SEUS SERVEIS
ELABORACIÓ ACURADA DE FÒRMULES
E S P E C Í F I C S

EUFORISME VITAL

Cultura

Jo voldria dir-vos, pla i sincerament, unes quantes veritats lògicament evidents i que, no obstant, pel que ens ensenya la pràctica i realitat, em semblen, baix el meu modest criteri, completament oblidades per tots, però particularment, — i això és més sensible, — per qui amb més afany hauria de preocupar-se de portar, — guiant-la encertadament, — vers el port salvador, la nau gloriosa de l'ensenyança, malgrat l'eternament enfurismada tempesta de l'analfabetisme.

Has pensat seriament, lector amic, alguna vegada, el que vol dir i el que significa, mirat sota el punt de vista, diccionariament ètic, la paraula cultura?

S'ino ho has fet, escolta'm encara que sigui per breus moments, i, després, reflexiona tú mateix, sense cap mena d'arribisme de ningú, i acabaràs sense cap mena de dubte, a posar en pràctica algun mitjà que dintre les teves possibilitats, podrà proporcionar una gran cura en la fenomenal i desencavellada ferida analfabeta.

Cultura vol dir, — així vulgarment — saber llegir, escriure, sumar, restar, multiplicar, etc., metòdicament dit, en infantivirilitat cultural. No ens endinarem en la cultura superlativa, perquè aquest assumpte conceptual, (per cert també bastant enigmàtic i injusticier,) n'opertoca a nosaltres, — i menys al que subscriu, — el desxifrar-lo.

Doncs bé, tornem a lo que estàvem abans. Desgraciadament a Iàberia hi ha — segons comunicats de totes classes, — un 35 per cent d'analfabets. Quina vergonya!

Si alguna vegada, i taixó en la nostra estimada Catalunya, vas — preclar amic — en la part alta, i baixa també, de les muntanyes i serralades intrincables i abruptes, veuràs com els nois i les noies, sigui quin sigui llur sexe, en la flor de la joventut, que mirant amb fina sensibilitat i cobdícia als seus companys i companyes respectivament no coneixen ni les lletres de l'alfabetari i ni tan solament saben estampar llur signatura.

I et dic en les serralades i muntanyes perquè és allà on hi ha més analfabets, (gairebé ho són tots), però pensa i figura't que en la plana també n'hi han, — i molts —; i no et dic això per un aforisme fantàstic, sinó per un aforisme realment verdader, car que n'he sigut testimoni més d'una vegada.

Em faig en extrem extensiu, i aci vaig a fer punt final. Però, digam, dilecte amic; no hi ha dret a queixar-se davant d'aquesta eterna i constant monstruositat de l'analfabetisme?

En dies veniders, anirem exposant en clar, — o almenys o intentarem fer-ho —, les causes al nostre entendre culpables d'aquest aforisme crudelment palpable, però verdaderament vital.

J. M. MARTORELL PONS

Santa Coloma de Farners, Agost de 1935.

ESPECTACLES

TEATRO DE LA PISCINA

Continúa la Empresa del teatro de la Piscina sacrificandose y ofreciendonos veladas liricas de la más alta categoria artistica. Es una insistencia que dice mucho y muy favorable, por cierto, en alabanza de aquellos empresarios.

El cartel era, realmente, un hallazgo. El entremés, gracioso, chispeante, "Un hombre de acción", "Los claveles", ese féerico, es decir, maravilloso, sainete del ya inmortal maestro Serrano, página modelo de inspiración y de técnica, y "El maestro Campanone", henchido de una gracia ingenua y divertida, y en donde Pablo Gorgé agrega una tan excelente interpretación que difícilmente podrá superarse.

El público, en un solo aplauso, le rindió homenaje de honor. Bien otorgado por su deliciosa modulación.

Felipe Sanagustin, al cantar, acordándose más del galinero que de la platea. Matilde Rossi, como siempre, desenvolviéndose en la zona de lo discreto. En la obra de Serrano, francamente centrados todos, y sin aplazarse ninguno. María Teresa Planas, de fina estampa escénica; la Contó, uno de los primeros puestos del nomenclador de tipos cómicos, y la Sáenz, actriz cantante de carácter de sólidos recursos, y Tejada, y todos ellos, en fin.

Mayral no dió de producto cuanto él puede producir. Se halla, por lo visto, preocupado con la ley de Restricciones de Chapaprieta.

La temperatura, tan agradable como la acústica y como el morcillo, a cargo de los intérpretes de "Los claveles".

Y como, que sepamos, nada se nos olvida, plegamos.

FARMACIA MURTRA

SEREU SERVITS SEMPRE PER UN FARMACÈUTIC S. MURTRA O J. MURTRA

RAMBLA LLIBERTAT - GIRONA - TELÈFON N.º 10

ESPORTIVES

G. E. i E. G.

El comitè organitzador de la secció de Gimnàs posa en coneixement a tots els socis del Grup que des d'avui diluns, dia 12, queden obertes a l'estatge social de l'entitat (carrer d'Abenadors 5, pral.), les llistes per a inscriure's a la secció de Gimnàs sense abonar drets d'entrada. Es recorda que per a poder fer exercicis físics en el Gimnàs de referència precisa ésser soci del Grup i de la seva secció de Gimnàs.

Els elements no socis que desitgin ingressar en els regles del Grup per a practicar el gimnàs deurán satisfer mesalment una quota de 275 pessetes (125 pessetes en concepte de soci del Grup i 150 per a la secció de Gimnàs).

—TRECANTS: Aparells hèrniaris a preus sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans 4. —Tel. 302.

FUTBOL

F. C. Flassà 2 A. C. Girona 1

El passat diumenge jugàren al camp del club esmentat en primer terme aquest interessant partit. Durant la primera part es marcaren dos gols, un per banda, marcant-los Tallat, pels gironins, i el davant centre el del Flassà. Represa la segona part, els gironins aconseguiren dominar completament als locals i marcaren tres gols més, anul·lant-los tots tres l'àrbitre, allegant que eren onsa! cap a les acaballes aconseguiren marcar el gol de la victòria, degut a una jugada desgraciada d'un jugador gironí, que introduí la pilota a la seva pròpia porta. Bé l'equip gironí, i això que li mancaven alguns elements que no pogueren arregar-se degut a estar lesionats. Formaven l'equip de l'A. C. Girona: Garcia; Redi, Teixidor; Altaire, Miquel, Pera; Amari, Tallat, Ferrer, Marcelino, Iglésies i Moro. Els millors foren els gironins Garcia, que fou el millor de tots, Teixidor i la ratlla mitja dels locals, els extrems davant centre i defenses.

L'àrbitre, parcial per als locals, anul·lant tres gols i deixant embrotar molt el joc, i del qual en resultaren tres jugadors lesionats, que hagueren de retirar-se.

—COTO fluix, venes, gases, hules, termòmetres, bidets, xeringues a preus de fabrica. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans, 4.

S. E. Jovent d'Àra 1 C. D. Anglès 0

Ahir, amb motiu de celebrar la seva festa major el veï poble de Besençó, va jugar-se aquest disputat partit amb els dos equips abans esmentats. Sota les ordres de l'àrbitre col·legiat amateur senyor Font, els equips s'arregleraren així:

Jovent d'Àra: Figueres; Callis, Carbó; Estrach, Esparraguera, Xifra; Agustí, Rigau, Comas, Pol, Rodríguez. C. D. Anglès: Pou; Bauxell, Bernada; Font, Vinyets, Carriera; Soley, Vicens, Gamell, Ferrer, Soler.

Durant el primer temps el joc fou força alternat pressionant, però, més perillósament els saltencs la porta contrària, no marcant, per falta de rematadors. També Gamell va deixar perdre una bona ocasió per al seu equip. En aquest temps el resultat era de 0 gols.

En reprendre's la partida, els saltencs pressionaren lleugerament, animant-se i apassionant el públic. També l'Anglès va portar a iniciativa del partit alguns minuts, però la millor compenetració de les ratlles mitges va decidir el partit. En una arrencada de la davantera saltenca, Comas es feu amb la pilota, sortejant a varis adversaris, passant-la per últim a Rigau, que d'un magnífic xut va marcar el gol de la victòria pels saltencs. Abans d'acabar-se el partit, Figueres fou obsequiat amb una xardorosa ovació en parer un tret bombejat de Font, pitant al cap de pocs moments l'àrbitre el final del partit, adjudicant-se l'equip saltenc el trofeu ofert pel club organitzador.

En aquest partit, tot dos equips ens han agradat bastant; l'Anglès posseix un notable conjunt integrat la majoria per jugadors robustos i de molta empena, sobresortint tots els seus components en el joc de cap, agradant-nos bastant Bauxell, Soley, Gamell i Font, encara que el veïerem menys perillós que en altres ocasions xutant, però repartint joc encara es manté. Aquest equip va variar la se-

va composició a la segona part, posant Font a avant-centre i Gamell a l'eix de l'equip.

De l'equip de Salt hem de dir que en joc ras va jugar més que els seus adversaris, coordinant més les jugades. Tot l'equip va bregar de valent, sobresortint el tercer defensiu en el qual hi va debutar Carbó, ex jugador del Breda, que va actuar immillorablement; la ratlla mitja fou la que li donà el triomf, servint constantment a la seva davantera. Xifra, en plena forma, va anular l'ala dreta contrària. La davantera va jugar molt a la segona part però no estigué encertada en xutar a gol. Comas, Rodríguez i Rigau jugaren lluint-se en varis ocasions, complint en el seu comès els seus companys.

El públic, nombros i correcte.

PENAL

BOXA

Una gran reunió pel dijous vinent a Banyoles

Organitzada pel "Gimnàstic Club Banyoles" tindrà lloc dijous vinent, a un quart de cinc de la tarda, una gran reunió de boxa al Camp Prats de l'Estany.

L'ordre del programa és el següent: 1.er a cinc represetes de 2 minuts pes mosca. Segarra (Ferrand) contra Avila (Club Diana).

2.on a cinc represetes de 2 minuts, pes gall. Canals (G. E. i E. G.) contra Ribera (Ferrand).

3.er a cinc represetes de 2 minuts, pes Welters, Pous (Grup) contra Lagan (Ferrand).

4.rt a vuit represetes de 3 minuts, pes puma. Frong, vencedor de Barros, Minguell i Duarte, contra Matesans, guanyador per k. o. de Cazorro, i Mestres.

5.è i últim, a deu represetes de 3 minuts. Alcalá, el gran púgil gironí, xallenger al títol espanyol, contra Castro, ex campió de l'Àfrica francesa.

Els combats seran arbitrats per l'ex campió d'Europa dels pesos mosca, Víctor Ferrand.

Actuarà de jutge únic, un delegat de la Federació Catalana de Boxa.

Un gran programa a preus populars.

J.M. BUTIÀ GUIMERÀ

METGE CIRURGIÀ

MEDICINA GENERAL MALALTIES DE L'APARELL DIGESTIU

HORES DE CONSULTA: D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda.

CONTRACTES PER IGUALES

Carrer de les Hortes, 18, 1.er 2.º TELÈFON. 143 GIRONA

LA LLISTA OFICIAL DELS VAIXELLS ESPANYOLS

El delegat de Marina de Palamós ha tingut la gentilesa de trametre'ns un exemplar de la "Llista Oficial de Buques" de 1935, publicada per la Sots-Secretaria de la Marina civil.

La llista d'enguany és la tercera de les publicades i en ella hi han estat introduïdes novetats més o menys importants i insereix fotografies dels principals vaixells d'algunes Companyies navilieres.

A més a més és mereixedora de tota mena d'encomis per la pulcritud i l'exègesi de dades que respandeix en ella, el qual representa una impropria labor, plagada de dificultats, però necessària.

Agraim al delegat de Marina de Palamós la deferència que ha tingut envers aquest diari.

NOTÍCIES

COLONIES ESCOLARS

Subscripció de L'Autonomista

Table with 2 columns: Name, Amount. Suma anterior 3535, Josep Casadevall 15, Narcís Bartina 30, Total pessetes 3580

Fora de la subscripció general el nostre amic senyor Pere Riera Monegal ha lliurat al Patronat 200 pessetes perquè les nenes de la Colònia de Sant Antoni de Calonge facin un dinar extraordinari el dia de Santa Maria o sigui el proper dia 15.

Molt és d'agrair aquests bons sentiments de l'amic Riera. Són moltes les famílies que a tal diada celebren la festa per tenir algun familiar d'aprop o algun parent comprès entre les moltes Maries i moltes les nenes de la colònia que se'n diuen.

Es una bona costum que es celebra a França, sobre tot al Rosselló, sortint d'un maridatge de l'Alcaldia, o després de celebrar alguna festa és costum lliurar una quantitat per a beneficiència perquè les famílies menesteroses gaudeixin de la festa.

—A LA Serralleria Vda. Sureda, Succesor C. Cadenas, Progrés, 5, Girona, falten dos experts treballadors.

A la platja de Cadaquès hi han set o vuit escafandrers de nacionalitat grega que es dediquen a pescar corall. Aquests homes baixen a profunditats de 30 a 40 metres, i es dona el cas curiós que gairebé tots són coixos i alguns d'ells han mort.

A què és deguda aquesta rara casualitat? — preguntaran els nostres lectors.

Amb tota seguretat i sense cap mena de dubte, el que passa és el que segueix: Aquests homes poc meticolosos en la seva feina, tenen el costum dolent de ficar-se a l'aigua ràpidament i de pujar de la mateixa forma. Això, de vegades, no causa cap trastorn, però d'altres, a causa de la congestió sanguínia, produeix un col·lapse que pot produir la mort o bé atacs de feridura correntment a les cames, que és el que ha passat als grecs als quals ens referim.

Ha sortit cap a Sant Feliu de Guixols la colònia escolar de nenes d'Olot, per a passar-hi els seus dies d'estiueig.

En virtut de la modificació de la llei de caça vigent, datada del dia 2 del corrent agost, la Federació de Societats de Caçadors de Catalunya, avisa els caçadors de les comarques gironines que els ocells de pas podran caçar-se des del dia 15 del present mes, i les espècies anomenades fixes, perdus, conills, llebres, etc., s'aixeca el 1.er de setembre.

—INTERESSANT! No gasti pessetes en perfumeria envassada. Provi els granelers de la Perfumeria Torrellas.—Ciutadans, 4.—Tel. 302. Colònies, locions, cremes, polvos, essències, brillantina.

Els propers dies 15 i 16 del corrent, tindran lloc a Olot dos festivals esportius a profit de la Piscina Estadi Olot, organitzats per les entitats esportives d'aquella població.

Agraim al senyor alcalde la prestesa que ha tingut en fer arranjar l'empeadrat del carrer de Ciutadans, corresponent a una petició nostra de l'edició del divendres.

Bosch Masgrau J.M.

METGE

TISIÒLEG DE L'HOSPITAL DE LES COMARQUES GIRONINES

MEDICINA GENERAL MALALTIES DEL COR I PULMONS.

CONSULTA: D'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda

Plaça de l'Oli, 2, pral. — GIRONA TELÈFON. 251

GRAN EXPLOTACIO DE TERRA NEGRE

MINA PROPIETAT DE

Miquel Fàbrega. - St. Climent Sassebas

S'expendeixen totes les quantitats que els clients desitgin, a preus realment econòmics.

El cadàver de l'ex príncep de Mdivani, que fou embalsamat i terrat en el cementiri de Palamós iniciativa del seu germà polític, més pintor Josep Maria Sert, traslladat al mas Sant Esteve, al "Mas Juny", on hi ha una capella.

A més a més, el senyor Sert es posa, cas d'aconseguir l'autorització del pintor Josep Esteve, a traslladar al mas Sant Esteve, al "Mas Juny", on hi ha una capella. A més a més, el senyor Sert es posa, cas d'aconseguir l'autorització del pintor Josep Esteve, a traslladar al mas Sant Esteve, al "Mas Juny", on hi ha una capella.

—PRECISA alquilar piso ben acondicionat, cèntric, gran família numerosa. Alquilar màxim 40 pessetes mensuals. —Escribida a l'Autonomista 2827.

A Cadaquès ha estat detingut Ribera i Munyosa, de 32 anys, després d'haver amenaçat de mort al propietari de la casa que ell habita, Pere Riera i Sunyer, el qual l'ha demanat per no pagar el lloguer.

Ha estat detingut el veï de Mar, Eladi Díaz i Escrivano, de 26 anys, solter, natural de Sant Esteve de Pallducre, Pescador, carboner, com a supositor del robatori d'alguns estris de ball dels obrers que estan practicant unes obres en la carretera de Graun.

Ha estat denunciat el veï de Municoy Torrà, de 32 anys, natural de Castell d'Empúries, per fixar canals subversius pel carrer. Es tracta d'un individu de filiació comunista, moment que anava a ésser detingut es donà a la fugida, no essent possible detenir-lo.

El veï de Pals, Josep Mir i Casas, de 26 anys, caat, barber, ha demanat que tornant del ball de nit es a mancar d'un calaix de la cambra del seu domicili, unes 45 pessetes, anell d'or, valorada en 40 pessetes, altre objectes. Hom ignora qui pogut ésser l'autor de dit robatori.

—PERDUEU. En el terme de Sant Daniel s'han perdut dos gos de caça, color roig; gos i gosset, es donà a la fugida, no essent possible detenir-los.

Raó en aquesta Administració.

Ha estat atesa al Dispensari municipal, Carme Riera i Soler, de 65 anys, domiciliada al carrer de Santa Caterina, d'aquesta ciutat, la qual presenta un tumor a l'avant-braç, ferida del dit gros ben reconegut de la mà dreta i pèrdua de les dents demés dels dits i dos del peu, produïda-orquestrada ésser atropellada davant de casa frugell", de propietat d'un carret que guava el seu propietari, anomenat Sans, de la ciutat.

Sembla que l'Assumpte ha passat a l'administració de la República.

Ha arribat en aquesta ciutat el nostre amic Vicenç Vila, de Cornellà, Terri, el qual acaba d'arribar del nord de Pamplona, on ha completat sis mesos que li foren imposats pel consell de guerra amb motiu de la seva intervenció en els fets del 17 d'octubre.

—COTX? HUPP, 6 cilindres, en barat. —Raó en aquesta Administració.

A Sanvignes-les-Mines, un particular, anomenat Josep Fournier, de 50 anys, casat, pare de família, estat denunciat al Governador de la Loire per haver-se lliurat a les tre repugnants amb els seus col·laboradors.

En amar els gendarmes a prendre'ls ha fet ofertes d'importantes quantitats perquè no el detinguessin i als pares dels deixebles perquè tressin la denúncia.

Res li ha valgut al pedagog indi. Moltes d'aquestes brutals i s'han tapat amb diners o altra cosa.

Per això els casos s'han repetit. Per no esmetar-ne molts altres, farem el cas del marista Paulino Gles, ja fa temps, el qual, demanat per un grup de pares de família, abusos deshonestos amb els seus llets, quan va aparèixer la requisició al Butlletí Oficial, després de dies, el malvat ja havia anat com a músic a otra part, tal vegada d'un viant de nom i de col·legi.

Consultori de Patologia Digestiva

Dr. F. Font Miralles

Malalties de l'Aparell Digestiu i Nutrició

RAIGS X

Hores de consulta: Dimarts, dijous, dissabtes de 3 a 6. CARRER EXIMENIS, 10, 2.º, 2.º (An M... Telefon 351

LETRES DE DOL

Ahir, diumenge, va tenir lloc a Perpinyà l'enterrament del cadàver del periodista senyor Lluís Brouse...

DEMANEU A TOT ARREU

SPUMY

refresc de fruites i beguda ideal

COMARCALS

El dia 15, 16, 17 d'agost, celebrarà la seva festa major aquesta vila. Els seus organitzadors han començat la tasca de propaganda i tots auguren un bon èxit...

El Corresponsal
ES VEN un carro i cavall a bon preu. Raó, carrer Carme 87-Girona.

DOCTORA R. CAPILLAS DE VICENS
MÈDICA - DENTISTA
Plaça Marqués de Camps, 1. 2.º
GERONA

PEDID COÑAC «FAMOSO»
PROBAD JEREZ-QUINA «SALUD»
MARQUÈS DE HOYOS
Jerez de la Frontera

AIGUA DE CALDES «VICHY PRATS»
Garrafons de 5 a 10 litres.
Dipòsit:
PROGRÈS, N.º 18
GERONA

PER TELÈFON

MADRID

UNA RESOLUCIO DEL TRIBUNAL SUPREM

Madrid, 12.—Demà serà feta pública la resolució de la Sala del Tribunal Suprem en la causa seguida per l'Audiència de Palma de Mallorca contra el capità Kane...

NOU DIARI

Madrid, 12.—Hom diu que els tres caps esquerrans tenen la intenció de publicar a Madrid un nou diari.

INCIDENTS EN UN MITING

Madrid, 12.—Ahir matí al cinema Pardini es celebrà un acte organitzat pel Front Popular antifeixista per protestar contra la guerra i el feixisme.

LA PUBLICITAT D'UN DOCUMENT

Madrid, 12.—Hom assegura que el document dels tres caps esquerrans, senyors Azafia, Martínez Barrio i Sánchez Roman, serà publicat més aviat del que era esperat...

SUCES

Segòvia, 12.—En un convent de monges construen una galeria al jardí. Es produí una ensulciada de terres i la galeria s'esfondrà damunt els obrers...

ROBATORI IMPORTANT A LA CATEDRAL DE PAMPLONA

Pamplona, 12.—Ha estat comès un robatori de gran importància en aquesta catedral. Hom desconeix exactament l'import dels objectes robats...

Fou al matí del diumenge que es descobrí el robatori. Fou trobat que mancava una arqueta d'estil aràbicopersa. En aquesta arqueta s'havien guardat les relíquies de les Santes Numilona i Alodia.

El governador civil de Pamplona ha confirmat el robatori comès a la catedral. S'han adoptat mesures de vigilància a la frontera per tal d'evitar que els objectes robats siguin portats a l'estranger.

a professionals per tal que realitzessin el robatori per al llur profit.

Hom ha comprovat que els lladres per a cometre el robatori llimaren els ferros d'una finestra que dona al camp i entraren dins la catedral.

El robatori es cometé aquesta matí i es descobrí al matí, després de la segona missa.

El governador no ha cessat ni un sol moment d'ocupar-se en aquest assumpte. La policia treballa activament per tal de descobrir els autors.

RIFA DE MADRID

Madrid, 12.—En el sorteig celebrat aquest matí han resultat premiats els següents números:

- 1.er premi de 120 mil pessetes, número 24.293, Barcelona-Gijón.
2.on premi de 65 mil pessetes, número 22.344, Barcelona-Oviedo.
3.er premi de 50 mil pessetes, número 6130, Palafrugell-Múrcia.
4.rt premi de 20 mil pessetes, número 22.867, Oviedo.
Números premiats amb dues mil pessetes:
13.004 Madrid
4.749 Barcelona
5.321 Múrcia
11.635 Madrid
10.651 Madrid
33.594 Màlaga
15.584 València
10.188 Madrid
26.677 Madrid
15.187 Madrid

GOVERNACIO

Madrid, 12.—El ministre de la Governació en rebre els periodistes els ha notificat que no tenia cap notícia per a comunicar-los-hi.

El senyor Portela, per acabar, ha dit que havia imposat sengles multes de 5000 pessetes a cada un dels individus d'ela Junta directiva de la Falange Espanyola de Sevilla.

—SENYORA: Un bon perfum, un tractament de bellesa, a la Perfumeria Torrellas, Clutadans 4.—Tel. 302.

BARCELONA ESTRANGER

CONSELL DE GUERRA

Barcelona, 12.—Aquest matí a dependències militars s'ha començat el Consell de guerra contra set processats acusats de intent d'assalt al quartel de la guàrdia civil de Navas de Tolosa...

COMANDANCIA MILITAR

Barcelona, 12.—A Comandància militar han facilitat una nota sobre la desgràcia ocorreguda en la caserna de Jaume I.

EL SENYOR PICH I PON

Barcelona, 12.—Aquest matí el senyor Pich i Pon no ha rebut els periodistes. El Governador general de Catalunya ha visitat el departament de Governació, essent rebut pel Secretari en absència del Conseller.

DETENCIONS

Barcelona, 12.—La policia ha detingut a dos individus que efixamen talls de propaganda de la C. N. T. i F. A. I.

La policia ha detingut a una banda de noiets de onze i dotze anys que es dedicava al robatori de torres. La detenció ha estat feta en el moment que intentaven robar la torre del senyor Miquel Martí situada a Sant Gervasi.

ROBATORI

Barcelona, 12.—A l'església de Sant Feliu de Llobregat ha estat robada una important quantitat ten metàl·lic. S'ignoren els autors.

PARAULES DEL NEGUS

Addis Abeba, 12.—El Negus d'Abissínia ha fet a un redactor de l'Agència Havas les següents declaracions: "Hem de precisar d'una manera clara que no volem que es toqui la independència del nostre país."

Però un dels altres mitjans susceptibles també de contribuir al desenvolupament econòmic del nostre país és l'obtenció per a Etiopia d'un port i si realitzem ambdues aspiracions no posarem cap obstacle a cedir una part de l'Ogaden.

A canvi d'avantatges d'ordre financer i econòmic, afegí el Negus, tals com la concessió d'un emprèstat i la cessió d'un port, com ja el senyor Eden en un propòsit pacifista, així ho plantejà, podem estudiar la cessió d'algun territori. Això per a nosaltres és una qüestió de principi."

COMENTARIS A LES DECLARACIONS DEL NEGUS

Paris, 12.—Tots els diaris reproduïxen en lloc destacat la declaració que el Negus ha fet a un redactor de l'Agència Havas, estimant que contribuiran a aclarir l'atmosfera amb què s'iniciarà la Conferència tripartita de Paris.

L'Echo de Paris diu que a Londres es creu que Mussolini davant les dificultats cada vegada majors que trobarà per a finançar la seva campanya, es mostrarà més prudent i acomodatíci. L'oposició britànica es fa cada vegada més implacable en el terreny financer i econòmic.

TAQUIGRAFIA FONETICA

Las oficinas con taquígrafos dan prueba de una mayor vitalidad e importancia sobre sus similares. Los secretarios taquígrafos verifican sus trabajos con la máxima rapidez.

Las señoritas taquígrafas ganan crecidos sueldos en múltiples empleos y llevan en sí el signo de la cultura. Los maestros y profesores poseen en la Taquígrafia un medio para ayudar a la juventud y una fuente de ingresos.

No vacile Vd. pues, y resuélvase a una cosa de positivo provecho en el día de hoy y en el de mañana. Resuélvase a ganar dinero y a ser persona útil. Para ello siga oralmente o por Correspondencia el curso de

TAQUIGRAFIA FONETICA

que tiene el honor de ofrecer a Vd. su propio autor, MODESTO AMICH. Con ella tan solo escribirá a razón de un signo por cada siete letras de escritura usual.

Método de exposición: 20 etapas — Duración del curso: 6 meses Honorarios módicos y por mensualidades

Dirección: ACADEMIA AMICH - Eximenis, 8 - GERONA

N. B. — Prospecto contra envío de 25 cms. en sellos de correo Respuesta a las cartas contra previo envío de 40 cms. idem

NECESITANSE DELEGADOS EN TODAS LAS CIUDADES Y PUEBLOS DE ESPAÑA.

2404.—R. ORTEGA Y FRIAS

y luego el paje detuvo al posadero, diciéndole:

—Escuchadme con atención, respondedme con claridad, y sobre todo, cuidad de no mentir, porque...

—¡Rayos y truenos!— interrumpió el capitán—. ¿Cómo ha de mentir nuestro huésped, si no tiene ganas de que le arranque la lengua?

—Señores...

—Ya me conocéis, maese Lucas, y ¡por las narices de Satanás! que si os atrevéis a engañarme...

—Dios me libre.

—Y si no dejáis complacidos... Mirad—repuso el paje, sacando algunas monedas de oro y echándolas en el plato de que acababa de servirse—. Para vos, y aún más.

—¡Oh!— exclamó el posadero, cuyos ojos brillaron con el fuego de la codicia.

—¿Habéis entendido?

—Perfectamente; pero os advertio que para serviros con lealtad no es menester que m eofrezcáis dinero.

—Lo tomaréis, porque así es de mi agrado.

—Gracias...

—Escuchad.

—Escucho con el respeto que merecen personas tan ilustres.

—¿Cuánto tiempo hace que está en vuestra posada el señor Pablo Cornejo?

—Diez días.

—En qu ése ha ocupado?

EL DIABLO EN PALACIO.—2401

—Sí, cenar con el señor Pablo Cornejo.

—Os equivocáis, porque habremos de darle un disgusto.

—¿Pues qué intentáis?

—No puedo decirlo, porque aun tengo que perfeccionar mi plan.

—¿Y qué haréis mientras duermo?

—Cavilaré.

El capitán se dejó caer en una de las camas que había en el aposento, y casi inmediatamente se quedó dormido.

CAPITULO XCIX

Empieza Luis a trabajar

L. anoche cerró.

El buen capitán se restregó los ojos, estiró los brazos, hostezó y se incorporó en el lecho, fijando la mirada en Luis, que estaba sentado y con los brazos apoyados en una mesa.

N. ohabía en la habitación ms luz que la de un velón que pocos minutos antes había llevado el posadero.

—¡Rayos!— exclamó el capitán mientras se pasaba las manos por la frente—. Debo haber dormido mucho. ¿Qué hora es?... Muy tarde, si he de dar crédito a mis tripas que ese revulven y piden a gritos algo que no sea el aire que las llena.

—Aun es temprano—dijo Luis.

—¿No ha vuelto mi amigo Cornejo?

L'AUTONOMISTA

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS: PREMSA, 4 i 5. — TELÈFON 121. — GIRONA

Carnet del radio-orient

RADIO BARCELONA

21.05: Setmana còmica. Revista festiva en vers, en castellà, escrita i recitada pel popular actor i autor Joaquim Montero.

21.15: Orquestra de Ràdio Barcelona: Escena xina, Humphries; L'alegria que passa, selecció, Morera; Reixes i flors, Dotras Vila; Romança per a violoncel, Saint-Saens; Per un somriure, vals, Closset.

22.15: Concert per la Banda Militar del Regiment d'Infanteria núm. 10, sota la direcció del mestre Julià Palanca; "Ke sa ko", caprici japonès, Chapins; La granjera d'Arles, selecció, Rosillo; "Pan y toros", selecció, Barbieri; "La boda de Luis Alonso", intermèdi, Jiménez; "Santander", pas doble, Rosillo.

23.15: Programa de ballables en discos.

U. R. MADRID

21: Entrevistes esportives davant el micròfon: Amb el senyor Josep Lluís d'Isturriaga, president de l'Atlètic Club de Madrid, per C. Fuertes Peralba.

Concert pel Sextet d'Unió Ràdio: "Amaya", Guridi; "Castilla", Albéniz; "Fragancias", Millán: a) Jardín sevillano, b) Càrmenes granadinos; "El duo de la Africana", Caballero.

22: Campanades de Governació. 22.05: Selecció de l'acte primer de l'òpera d'Arrieta "Marina" (en discos amb enllaç automàtic).

Música de ball, transmesa des de "Stambul".

Parleu bé, si us plau

"Companyerisme"

—Veus? Estic content d'aquesta escola perquè entre els nois hi ha molt "companyerisme".

¿Oí que de frases com aquesta, en les quals hi figuren el mot "companyerisme", les hem sentit a centenars de vegades? Això ens confirma, doncs que no posem tota la cura necessària en el parlar. Ningú no podria assegurar-nos que diu "companyerisme" perquè ignora com es diu en català. Un simple estudi del mot i qualsevol veurà que aquesta paraula és una traducció servil del "companionisme" foraster.

Com ho direm, doncs? Si de "companiero" n'ha sortit el "companionisme" de company se'n deriven evidentment, els mots companyonia i companyonatge.

Companyonia i companyonatge! Entesos?

"ESTANALLES", "ESTISORES", "ESTOVALLES", "ESMOLLS"

—Amb les estisores ha tallat les estovalles,

—Com que no tenia esmolles, agafava les brases amb les estivalles.

Diable! Quants disbarats en tant poca estona! Ja ens agradaria de saber el perquè la gent té la mania d'afegir el prefix es a les paraules que no el necessiten! Tingueu-ho present: Enlloc d'estisores, estovalles, esmolles i estivalles, cal dir tisores, tovalles, tenalles i molles. És molt més senzill.

I cal que us correigui. O si no, vindrà un dia que totes les paraules les fareu començar amb es. I sentirem converses com aquesta:

—Eixuga't la cara amb l'estovalleta!

—He vingut amb l'estramvia!

Hem de parlar bé, amics.

Arriéndase Local de 600 m.² con Sótano

Razón en esta Administración

—E! DR. VILA SABATER, especialista en dermatologia i sifiliopatia, ha traslladat el seu consultori a la Plaça de Sant Francesc (del Gra), 5.

GRÁFIQUES DARIUS RAHOLA

IMPRESOS DE TOTA MENA PER A BANCA, COMERÇ, INDÚSTRIA I ESPECTACLES

LLIBRES PERIÒDICS REVISTES COMPOSICIÓ MECÀNICA

Oficines i Tallers: PREMSA, 4 i 5 TELÈFON, 121 GIRONA

EL DIABLO EN PALACIO.—2403

—Obedezco como es mi obligación. Hablaron el paje y el capitán, dando el primero explicaciones sobre lo que había proyectado, y así pasaron el tiempo hasta que dieron las nueve.

Ya podían estar completamente seguros de que no iría el señor Pablo Cornejo.

—Cenemos ahora— dijo Luis. Pero León se asomó a la puerta, y jurando y amenazando según su costumbre, llamó al posadero, que acudió presurosamente, porque sabía que, sobrer peligroso no obedecer con prontitud al capitán, le convenía mostrarse atento y respetuoso con Luis, que pagaba con mucha largueza.

Era Lucas un posadero como casi todos, indiscreto, charlatán, hipócrita, embustero, y sin más ley que su conveniencia, de modo que todo se conseguía de él con el dinero.

—La cena, pronto y bien servida. Ib aa salir el huésped, pero le detuvo el paje, diciéndole:

—¿Ha cenado ya el señor Pablo Cornejo.

—Cenando está; pero con él se entiende Bartolo, porque yo no tengo para qué servirlo.

—Está bien.

—¿He de decir algo?

—Ni siquiera verlo.

Hizo Lucas una reverencia y salió, volviendo poco después con la cena.

Ante todo comieron nuestros amigos

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR MERCEDES ELECTRA

LA MAS RÁPIDA ... 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático,

y FAVORIT, últimos modelos.

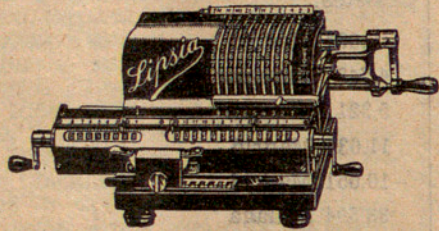
MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

► Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

2402.—R. ORTEGA Y FRIAS

—Ni volverá.

—Peor para él.

—Ya os dije que tiene miedo a Gines.

—Y no teme que yo le retuerza el pescuezo?

—Vos no sois un asesino.

—Es verdad... ¡Dios de Dios!... Pero frente a frente y en buena lid, bien puedo ensartarlo.

—Ese caso no puede llegar, y bien lo sab el pobre hidalgo.

—Cornejo es un estúpido, no lo dudéis; se le presenta la fortuna y le vuelve la espalda. ¡Fuego de Satanás! No tien ederecho a quejarse

—Dejadlo, que no ha de tardar en arrepentirse.

—¿Qué pensáis hacer?

—Algo que os divierta y desagrade mucho a vuestro amigo.

—Es decir, que tendremos broma...

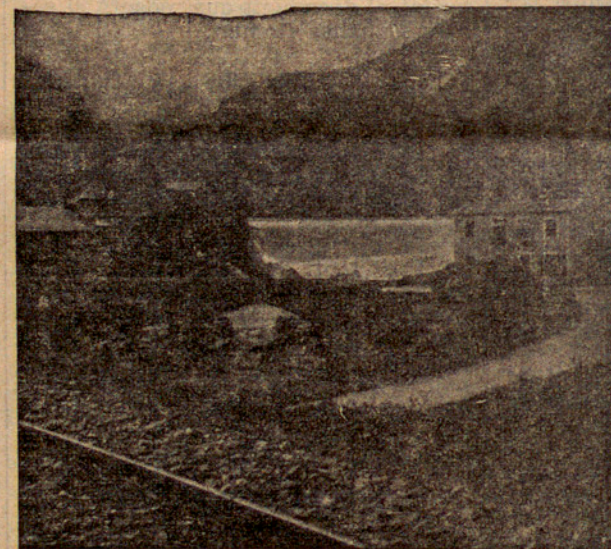
—Me parece que sí.

—¡Vive el cielo! — exclamó entusiasmado el capitán mientras saltaba del lecho—. Explicáos, señor Luis, y si bien os parece, y puesto que no debemos esperar al señor Pablo, pediremos la cena para fortificar el estómago, pues ya sabéis qu ecuando tengo hambre no sirvo para nada.

—Cenaremos más tarde, cuando ya no pueda dudarse de que no ha de acompañarnos vuestro amigo.

—Tendr épaciencia.

—Además, me conviene hablar con el posadero y no ha de ser ahora mismo.

RESTAURAN

CHIC-BA

— DE —

J. PUJOL

EL PASTERA

al peu de la carretera

Servei immillor

de menjars. — Es

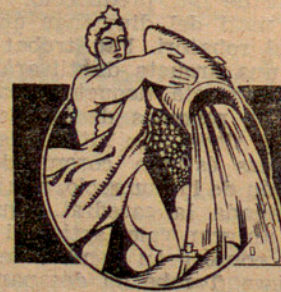
cialitat amb guis

d'anguila i carpa

El millor situat

que compta amb espaiosos menjadors i una magnífica terrassa davant mateix del salt d'aigua d'El Pasteral.

AIGUA MINERO - MEDICINAL Y DE TAULA

ORIÓN

oligometàlica, radiactiva, la més fluorurada d'Europa

Sedant del sistema nerviós

Antifermentativa i desinfectant de l'aparell digestiu i de les vies urinàries

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

de

Elisseu Jubert

(malalties de les criatures. medicina interna)

Joaquím Jubert

(malalties de la pell. - cirurgia infantil. - cirurgia del osso i articulacions. - fractures).

RAIGS X

Plaça de la República, 7 prals.; telèfon, 205

GIRONA

Els jutges íntegres

He vist — va dir Jean Marteau — Jutges íntegres. Però en pintura. Ha passat a Bèlgica per escapar-se d'un magistrat curiós que volia fer-me part en un complot anarquista. Jo no coneixia els meus còmplices. Els meus còmplices no em coneixien. Això no era cap obstacle per a mi. Això no era cap obstacle per a aquell magistrat. Res no el dificultava. Res no l'instruïa i era jutge instrucció. La seva mania em va semblar terrible. Vaig passar a Bèlgica, aturant-me a Anvers, on vaig arribar de droguer. Un diumenge vaig veure dos jutges íntegres en un quadre de Mabuse, al Museu. Pertanyen a una mena perduda. Vull dir que són jutges ambulants que caminen al dot del seu cavall. Gendarmes a peu, armats de llances i escudats, els donen escolta. Aquests dos jutges, de barbes llargues i barbuts, porten com reis de les velles bíblies flamencas, un capell estrany i magnífic que participa a la vegada de la gorra de fermir i de la diadema. Els seus vestits de brocat estan recamats de flors. Vell mestre va saber donar als jutges un aire de gravetat i de dolcesa. Els seus cavalls són com ells, mansos i tranquils. No obstant, els tals jutges no tenen ni el mateix caràcter ni la mateixa doctrina. Això es nota a la seguida. L'un té un paper a la mà assenyala amb el dit el text. L'altre, amb la mà esquerra a la sella, alça la dreta amb més benevolença que autoritat. Sembla que retengui entre els dits l'índex una pols impalpable. I aquesta actitud de la seva mà curosa indica pensament pendent i subtil. Els dos són íntegres; però visiblement el primer s'aferra a la lletra i el segon a l'esperit. Arrepentat a la paraca que els separa del públic, vaig sentir-los parlar. El primer jutge diu:

— Jo m'atinc al que està escrit. La primera llei fou escrita sobre pedra, i el seu disseny que duraria com el món. L'altre jutge contestà:

— Tota llei està ja per prescriure's. Només la mà de l'escriu és lenta i l'esperit dels homes és àgil i voluble i el seu destí.

— Els vells bondadosos van continuar la seva saborosa plàtica:

Primer jutge.—La llei és estable.

Segon jutge.—En cap moment no és estable la llei.

Primer jutge.—Procedent de Déu és immutabile.

Segon jutge.—Natural producte de la vida social, depèn de les condicions canviabils de la vida.

Primer jutge.—Es la voluntat de Déu que no canvia.

Segon jutge.—Es la voluntat dels homes que canvia sens parar.

Primer jutge.—Ella (on abans que l'home i l'hi és superior).

Segon jutge.—Es de l'home, fràgil com ell, i com ell perfectible.

Primer jutge.—Jutge obre el teu llibre i llegeix el que hi ha escrit. Doncs Déu, va ésser qui ho dictà als que creien en ell.

Segon jutge.—El que està escrit pels morts, serà esborrat pels vius, i sense això la voluntat dels que ja no són, s'imposaria als que són encara, i així els vius serien els morts i els morts serien els vius.

Primer jutge.—Els vius deuen obeir les lleis dels morts. Els morts i els vius són contemporanis davant Déu. Moisès i Cirus, Cèsar i Gustinia ens governen encara. Doncs som els seus contemporanis davant l'Etern.

Segon jutge.—Els vius deuen tenir les seves lleis dels vius. Toroastré i Numa Pompili, valen com el sabater de Santa Gúdula, en quant a ensenyar-nos el que ens està permès i el que tenim prohibit.

Primer jutge.—Les primeres lleis ens foren revelades per la sapiència. Una llei és tan millor quant més s'acosta a aquesta font.

Segon jutge.—Però, ¿no veieu que cada dia es fan noves lleis i que les constitucions i els codis són diferents segons les èpoques i els països?

Primer jutge.—Les noves lleis surten de les antigues. Són saba, branques joves nodrides per la mateixa.

Segon jutge.—El vell arbre de la llei destil·la suc amarg. Sense aturar, li donen destrallades.

Primer jutge.—El jutge no té de buscar si les lleis són justes, doncs ho són necessàriament. Només té d'aplicar-les amb justícia.

Segon jutge.—Devem investigar si la llei que apliquem és justa o injusta, perquè si l'hem reconegut com injusta, ens sigui possible entebiar-la en fer d'ella l'aplicació a què estem obligats.

Primer jutge.—La crítica de les lleis no és compatible amb el respecte que els hi devem.

Segon jutge.—Si no advertim els seus rigors ¿còm podem alleugerir-los?

Primer jutge.—Nosaltres som jutges i no legisladors o filòsofs.

Segon jutge.—Nosaltres som homes.

Primer jutge.—Un home no sabria jutjar els homes. El jutge, en exercir abandona la seva humanitat. Es divinitza, i no sent plaers ni dolors.

Anatole FRANCE

Quan trieu els llibres que us acompanyaran en el vostre estiu, separeu-ne un per la Biblioteca del Tuberculós Humil.

EL MUNDO DE LAS LETRAS Y EL ARTE

Sobre el medioevo español

Los problemas de la Historia siguen atrayendo la atención de los cada día más numerosos autores que vándose especializando en la renovación tanto de los fundamentos cuanto de los horizontes de esta ciencia, resultado de lo cual es no sólo la corriente depuradora de la misma que de día en día se observa, sino el anunciado de nuevas teorías y principios que facilitan la profundización en la misma y, también el hecho de que se unan varios de esos tratadistas para dar efectividad al trazado de un nuevo estudio, completo e integral, ora de la Humanidad entera, ora de un pueblo de verdadero relieve secular.

Esto último reviste mayor importancia de lo que al pronto parece, pues supone no sólo afinidad criteriología, sino común apreciación objetiva, de lo que sigue el natural provecho cultural en el conocimiento del pasado por parte de cada día mayores núcleos humanos, en los que va prendiendo, como es natural, el concepto formativo del devenir de la especie, tendiente a la comunidad de intereses espirituales y a la confraternidad entre todos los hombres.

El ejemplo más patente de lo que supone la colaboración de un plantel de especialistas preocupados por dotar a su país de un libro que constituya, dadas su modernidad y amplitud, la última palabra en la materia, digno, desde luego, de ser parangonado con el mejor extranjero de su clase, lo tenemos en la "Historia de España" del Instituto Gallach, casa que con esta cuenta ya cinco creaciones monumentales hasta hoy insuperadas en la bibliografía española. Hace unos meses que, con ocasión de la salida del primer tomo de la misma, hubimos de ocuparnos de cuanto representa el plan de la gran obra de referencia, que va adquiriendo cuerpo con celeridad, como lo demuestra el hecho de que, pese a su envergadura en todos los órdenes y a lo que supone su edición, de suyo árdua y minuciosa, se publique el segundo en estos días, o sea dentro del plazo prefijado, hecho que asegura la terminación de la misma en el año venidero.

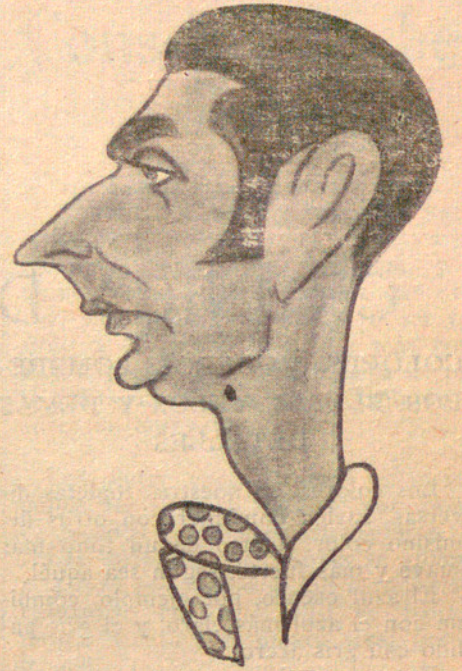
Nuestros lectores conocen ya, pues, ese gran exponente del progreso español, no habiendo nosotros, por lo mismo, de repetir aquí el detalle de cuanto ya dijimos en orden a la noble intención animadora de autores y editores, íntimamente compenetrados al crear este gran monumento de cultura y exaltación hispánicas, ni las líneas generales del método seguido, como tampoco las características conjuntas de los volúmenes, al proponernos seguir haciéndolo de las específicas de cada uno a medida de su aparición. Lo que no creemos inadecuado es insistir en el significado que encarna esta publicación, con la que puede decirse culmina la Historiografía y la industria editorial españolas: hasta tal punto es notable, digna, por ende, de ser conocida y divulgada, y merecedora, desde luego, de que las personas cultas y las entidades culturales la dispensen la debida atención, no dejando de adquirirla. Representa, a todas lu-

ces, un verdadero esfuerzo de romanticismo editorial, con el consiguiente tributo material, en pro de una necesidad patriótica que manifestábase patente, y a satisfacer la cual lanzó el Instituto Gallach con el mayor entusiasmo.

El tomo segundo de esa gran Historia General de los Pueblos Hispanos titúlase: "La alta edad media" (siglos V al XIII), y en verdad que supera, si cabe, el interés, la atrayente factura y demás del primero. En sus seiscientos treinta páginas, tamaño folio, impresas en papel infrecuentemente usado en ediciones similares, protegidas con espléndida encuadernación, compréndese el que es magistral estudio del gran periodo del pasado español que denota el título, hecho por seis ilustres catedráticos españoles cuyos nombres daremos más adelante, bajo la dirección del también eminente profesor e historiógrafo don Luis Pericot García. Desde la portada cautivan y son de admirar lo mismo las características materiales del tomo—principalmente la riqueza gráfica, la ornamentación, el buen gusto en el atuendo y la disposición de texto y grabados, en todo lo cual atisba la pulcritud y cuidado puestos por los editores hasta en los más mínimos detalles—que el rigor científico y la densidad didáctica del texto. En obras de esta clase, de tan amplia capacidad cultural para todos los públicos, la parte gráfica reviste trascendental papel intuitivo, por lo que, comprendiendo así, la casa Gallach hace que todas sus ediciones se distinguan con verdadera superioridad en tal aspecto, descollando entre todas ellas, esta que aquí comentamos. A más de los centenares de grabados en negro, comprende una sesentena de láminas monocromas y siete impresas en huecograbado cuatricolor, etc., caudal gráfico que representa lo más escogido en asuntos que ha podido conseguirse, tras larga búsqueda, del tributo de Museos, coleccionistas, archivos fotográficos, etc.

He aquí, para terminar, el resumen del índice de materias de esta que sin duda es magistral exposición del alto Medioevo español: La España Visigoda. Los estudios referentes a la España germánica, por don Pablo Alvarez Rubiano, Profesor de la Universidad de Valencia. Historia Política, por don Julián María Rubio, Catedrático de la Universidad de Valladolid. Organización y cultura de la España visigoda, por don Pablo Alvarez Rubiano, ya citado. El arte visigodo español, por don José María Balcells, Profesor de la Universidad de Barcelona. La España musulmana, por don Angel González Palencia, Catedrático de la Universidad Central. Los primeros siglos de la Reconquista, por don Claudio Galindo Guizarro, Catedrático de la Universidad de Valladolid. Organización y cultura de la España cristiana, por el mismo. El Arte, por don José María Balcells, ya nombrado, y don Manuel Trens Ribas, conservador del Museo diocesano de Barcelona. Indices.

Armando SAAVEDRA

RICARD PLA MARANGES

Enamorat de la Natura, Pla ha instal·lat un lloc de fotografia ambulants en els Jardins de la nostra Devessa, en el qual s'ha acreditat com a artista de la química de la llum.

En la seva adolescència estudià el batxillerat a l'Institut de Girona i exercí de músic professional amant a tocar, violoncel sota el braç, per festes i saraus. Es cansà d'aquest viure i, bohemí en el fons, com tot artista, volgué viure sota un altre cel per a veure nous horitzons i respirar altres aires, embarcant-se cap a inhospitalàries terres portant com a únic bagatge l'entusiasme de la joventut i el seu esperit nòmada.

Músic de la Legió Estrangera, hi romangué fins que l'horrí clíma africà i la dura vida de campanya vengueren la seva resistència física. Amb la salut quelcom ressentida tornà a Espanya i després de recorre la ceca i la meca, viatjant d'incògnit o caminant per carreteres polsegoses, arribà un bon dia a Girona, la seva ciutat natal. Aquí s'espavil·là per a guanyar-se la vida fora de la música donada la crisi que hi ha en aquesta professió.

Ara Pla és un xicot ferreny i més optimista que mai. Fa vida austera, practica la natació, té aficions literàries ultra la fotografia, és vegetarià i a més a més està enamorat i pensa casar-se aviat.

Del seu aprenentatge fotogràfic recordem moltes anècdotes. Heus ací una. Anàrem amb ell a fotografiar un cotxe accidentat. En el lloc del succés Pla muntà la seva màquina sobre el tripode, enfocà llargament, féu apartar els curiosos i, a punt de disparar, digué, amb la calma habitual dels professionals, tot donant una mirada a l'automòbil:

— Quiet, un moment!

I hom cregué que de la màquina d'en Pla anava a sortir un ocelllet.

V. R.

AVIS

L'AUTONOMISTA, a Figueres, es reparteix a les set de la tarda, a l'arribada del correu. Únic representant a Figueres i les comarques: LLIBRE-RIA CANET, Rambla.

Subscripcions, anuncis, venda.

Esqueles mortuòries fins a les dues de la tarda.

Aquest número ha estat visat per la censura

CHAMPAN

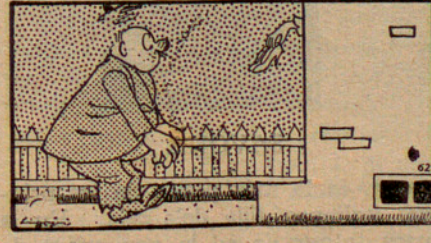
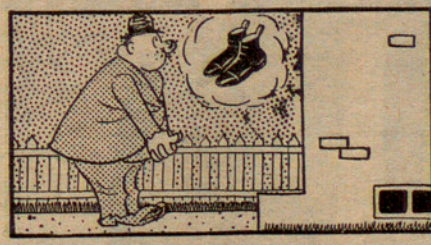
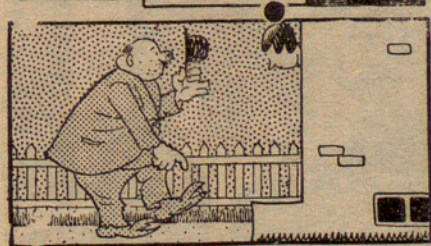
Markel

ELABORACION ESMERADA DE CAVA

Vilajuigà

CAVAS OLIVA HERMANOS

TRIPSTRAP

Una dona de cor gran i de peus petits

—CASA-TORRE per vendre a Banyoles, prop del llac, amb 177 metres quadrats de terreny per horta i jardí. — Raó, Casa Brit-ii, Rambla, 20 Banyoles.

MOBLES

GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS

PREUS MAI VISTOS

GRANS REBAIXES

M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. — GIRONA

Grande Brasserie Hotel SALA

Calefacció central. - Aigua corrent. - Sales de bany. Servei a la carta i cobert, a tota hora. - Menjars d'encàrrec. - Especialitat en «réveillons». - Consumacions de marca

HABITACIONS CONFORTABLES

SALA PER A FESTES

M. SALA, PROPIETARI

6, Passage des Variétés - PERPIGNAN - Tel. 12-29

RECOMANEM AQUEST HOTEL DE L'EMPORDANÈS SENYOR SALA

ELEGÀNCIES

Página de L'AUTONOMISTA

CRONICA DE LA MODA

COLORES, MODELOS SOMBRESOS, BLUSAS, VELOS Y DEMÁS DETALLES

Los colores, en nuestras toaletas diversas, suelen combinar con otros del mismo color, dentro de un tono más suave y más fuerte, según sea aquél.

El azul oscuro, por ejemplo, combina con el azul más claro, y el gris pálido con gris acero.

Entre los colores que más predominan, el negro estará en primer término, acuciándose este año con los brillantes o pastel, para ofrecer contrastes y realzar su natural belleza.

El azul marino estará más de moda que nunca, amenizado algunas veces con algo de amarillo.

Los tonos neutrales son bonitos: el grege, el crudo y el gris, por ejemplo, de un tono más oscuro para formar contrastes.

Los colores negros, azul, rojo o estampado, con un fondo oscuro y verde vivo, se usará tanto en trajes de estilo sastre como en detalles y adornos.

Segue viéndose profusión de telas estampadas con vivos colores, con preferencia las que tienen dibujos geométricos y claros; son los más "chic" las que tienen dos colores, como blanco y azul o negro y rojo.

Habrà infinidad de estampados con fondo oscuro que se llevarán en vestidos de color liso, blusas, bufandas, vivos y aun en los trajes sastre.

Para los trajes de noche, los colores más empleados son los claros. Rosados, azules, gris en tonos pálidos y suaves, se llevarán en chiffones y telas vaporosas, siendo el verde pistacho uno de los colores favoritos de la estación. El negro en telas transparentes y el gris y azul pueden combinarse con morado o rojo oscuro.

Este verano pueden hacerse combinaciones con más facilidad, porque el traje y el abrigo de los nuevos conjuntos presentados por los grandes modistos de París tienen muy poco de común, a no ser la nota sutil empleada en las líneas y estilos, haciéndose de dos piezas en distintos colores y telas.

Un modelo que ha obtenido gran éxito es uno en "bouclette" negro de lana, aunque muy ligera, en forma entallada, de un largo completo, algo más ancho hacia el borde, con las mangas casi "dolman", o en terciopelo negro de Lyon, sin cuello, que se lleva con una bufanda de terciopelo negro.

Cuando esté más avanzado el verano se usarán los abrigos estilo "moujik", de tela, con la falda más amplia por delante, el cuello pequeño y vuelto, de astrakan negro, y las mangas anchas, estilo obispo, que se adornan desde el codo para abajo con la misma piel.

Los nuevos abrigos, cruzados generalmente con el largo completo y la cintura refinada por su entalle o con un cinturón. Las mangas son interesantes en una nueva versión de la manga kimono hasta el codo o de tres

cuartos, ensanchándolas en su base inferior.

Interesantes detalles se advierten en los modelos de más categoría. Por ejemplo, trajes de lana de colores enteros, respuntados a mano con hilo carmelita, de color que combine con el del cuello.

La suavidad de líneas de otro modo de tarde, de crespón satin color vino, forma contraste con un lazo de tafetán en un traje de lana negro, resultando de muy buen gusto.

Muchos sombreros están adornados con mazos de flores o guirnalda de flores de muchos colores y finas plumas que los adornan discretamente, reemplazando las cuchillas largas que hasta ahora se usaron. Los adornos de una composición de vidrio o celulosa están muy de moda y se predice que lo estarán cada vez más según adelante el verano. La celulosa se hila tan hábilmente que se transforma en velitos de encaje y también en otras telas de más peso.

Los velos asumirán gran importancia esta temporada. En los sombreritos que llamamos "cajita de píldoras" son tan necesarios porque le resta mucho a la línea dura.

Otros, de ala recta, llevan un velito en el borde, y en los bonetes se usan cubriendo la frente, eliminando la necesidad de usar cerquillo.

La función primordial del nuevo sombrero de verano, de acuerdo con la moda presente, es la de favorecer la cara, uniendo a esta misión la de cubrir la cabeza con elegancia.

Los sombreros adquieren una inclinación hacia arriba, casi bretona, movimientos decididos hacia delante en gestos orgullosos que armonizan con la época de velocidad y vértigos de altura en que nos encontramos.

Otros no tienen nada que recuerde el traje de estilo, pero sin embargo, encarnan líneas de suprema belleza.

Los hay de tafetán negro bordados en rojo y azul y otros de "chiffon" blanco con una banda de terciopelo color agua marina, recordando el primero la época de la reina Victoria de Inglaterra. La segunda, con los bordados que presenta actualmente en forma de coronas, rememora esos días, cuando el peluche rojo estaba en todo su apogeo.

La blusa ajustada se abotona por delante, y las hombreras se pueden usar altas o caídas, siendo su principal interés los dos vuelitos, uno rojo y otro azul, que se mantienen parados con un borde de crin debajo y se asoman por debajo del dobladillo de la falda, destacándose el "peplum" pisado en la cintura.

La línea que más se destaca en los sombreros es el ala larga sobre la frente y ms corta en los lados y por detrás. La silueta general es algo mecánico, recordándonos los aeroplanos, botes, motores o automóviles de carrera, líneas que han sabido suavizar, feminizándola hábilmente, las "modistes" de París.

A. D'ENERY

La Moda
OMBREL LES - GUANTS - CARTERES MITGS NOVETATS
 PLAÇA DE LA REPÚBLICA, 13

La casa moderna

Un nuevo tejido empleado en el mobiliaje, consiste en un satinete lacado de aspecto algo frío pero que a la luz produce bonitos reflejos plateados.

Las plantas verdes, los cactus, desempeñan a veces un papel de importancia en el decorado moderno, y hay que confesar que esa innovación es muy feliz.

Para los dormitorios y sobre todo para los cuartos destinados a los niños, se confeccionan lindísimas cortinas bordadas o estampadas de flores campestres, asuntos cómicos, pájaros, mariposas, de colores vivos, que sobre la blanca muselina dan una intensa impresión de frescura.

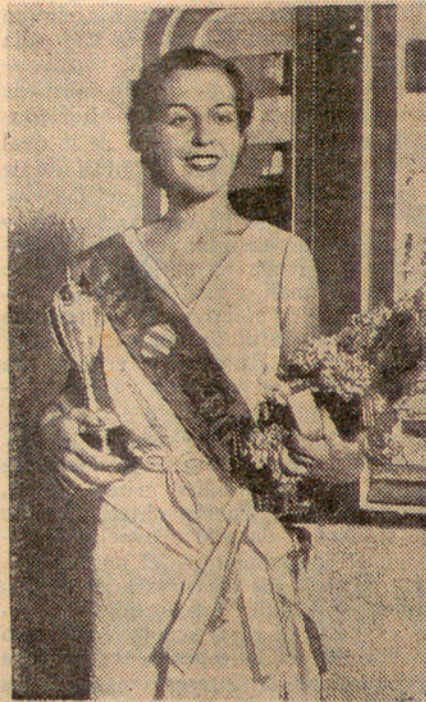
La fantasía de los colores no conoce ahora límites. Se hacen muebles de color amarillo limón, azul pervinca y verde chartreuse.

He visto recientemente un cuartito para fumar, revestido de azul de ultramar, que daba una impresión extraordinariamente mediterránea.

Las cortinas dobles pueden ser también de muselina. Desde luego, es una materia frágil, pero de fácil conservación y de efecto sumamente elegante.

Las cortinas se hacen de muselina lisa con franjas, o bien de tul grueso de cuadrada redcilla, sin ningún bordado.

MISS ESPORT 1935

MERCE GAGO

A Madrid s'ha proclamat "Miss Sport 1935". Heus ací l'espléndida belleza de Mercé Gago, elegida per aquest titol.

BELLESES

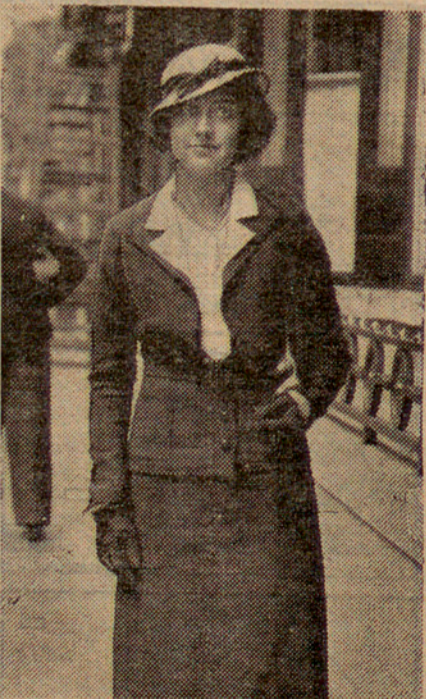

QUATRE BESSONES

Aquestes quatre xicotes de singular bellesa, són bessones i tenen 20 anys. Totes estudien a l'Universitat americana de Babylon, de Oklahoma i s'han especialitzat com admirables saxofonistes.

Meravellós quartet!...

UNA PRINCESA

SAVONA

Savona, és la més petita de les princeses italianes, filla dels reis. En la nostra fotografia se la veu anant de compres pels carrers de Roma com si fos una senzilla burgeseta.

BARBER Fotògraf de les elegàncies RMBL, 29.

HOME... DONA... ESPORT

Tots els meus articles han estat sempre per al públic aimant dels esports, car la pràctica dels mateixos per a mi, es considerada en absolut necessària per ambdós sexes, especialment però, per aquets cossos joves, que per dir-ho així, no han començat encara el seu desenrotllament.

Avui, però, he agafat la ploma decidida a dirigir-me particularment al sexe masculí i d'una fàisó ben remarcable a tots els que a més de no practicar cap esport es creuen en el dret de prohibir que d'altres el practiquin.

Essent condescendents, no volguent amb llur intransigència llaurar en el camp de l'esclavatge, serien millors els fruits, car hem de reconèixer que per raó natural, si privem a alguna persona de fer quelcom que a ella li és molt agradós, pel sol fet de privar-li, sense tant sols donar-nos la molèstia d'esbrinar si és o no lògic, pot donar la coincidència que un altre dia copsem els efectes d'una negació rotunda a quelcom que creuem del tot injust.

Per què no deixar practicar l'esport sense distinció de sexes? Això fa creure'm que ignoren totalment els resultats benefactors que ha de reportar l'esport ben practicat, dintre cert límit, naturalment.

O bé que us diguin que la pràctica de l'esport resta hores de les que tindrieu de dedicar al coneixement de coses força més útils per la mestressa de casa... inadmissible, ridícul, molt ridícul.

Inadmissible per la senzilla, per la única raó que si una dona cada dia té per costum llevar-se a les vuit del matí no podria fer-ho a les set i aquesta horeta dedicar-la a l'esport?

Es que no es pot fer un sacrifici diari en benefici del propi cos? Si això es demanar massa, pot reduir-se a fer-ho dia per altre que així també ha d'obtenir-se un millorament físic ben remarcable.

I per últim, resulta ridícul si hom ha de creure que hi ha qui està posseït d'aquesta absurda idea de sultà que voldria la dona només que pel seu harem robant-li una llibertat tant personal com desitjada.

La dona ha de procurar no jamai el llustre d'una cobejada, sinó el d'una tothora d'una física, portada a cap intel·ligentment. Jo us recomano, a totes, dones general, que feu quelcom en l'esport ja que en data no llavors obtindreu resultats positius d'una llorament físic inqualificable.

La dona quan es comprensiva, a panya sempre a una bona intel·lectual una bona educació.

MONTSERRAT

UNA PRECOÇ NADADORA

MARY HOERGER

Aquesta nena d'11 anys, de procedència alemanya, acaba de guanyar a Nova York els campionats de trampolí de tres metres d'altura. Mary Hoerger és tot un cas de cocitat.

Las mujeres y la moda

Siempre nos será difícil a los hombres decir cuándo vemos a la mujer más bonita.

Hay quien asegura que aquellas chiquillas que por el año 1928 llevaban la falda sobre la rodilla tenían más atractivo que las que hoy vemos llevándola hasta los pies y eso es bastante difícil de afirmar categóricamente ya que si las unas aparecían ante nuestros ojos llenos de atractivo por lo que enseñaban, las de hoy se hallan revestidas también de un gran encanto por lo que no enseñan pero que dejan adivinar por lo ajustado de los vestidos.

Preguntadas, sobre el particular varias artistas de la Warner, fué Bebé Daniels, la gran actriz que en otros tiempos se hallara en la cumbre de la popularidad y que tras unos descansos vuelve a aparecer ante nosotros contratada por la Warner.

Bébé Daniels, opina que la mujer no tiene más remedio que seguir las exigencias de la moda, que en todas las épocas le da oportunidad para mostrarse ante los hombres variando la forma de destacar su belleza. La moda, para ella, es la gran dama que busca todos los motivos para dar realce a la forma proporcionando a los cuerpos la manera de hacer destacar su belleza por medio de motivos.

—Hoy es el busto—nos dice—el que aparece ceñido por las telas que lo aprisionan levemente, ayer, eran las caderas las que destacaban como antaño todo el atractivo radicaba en los talles bajos y en las piernas al aire. El vestido como los alimentos proporcionan a la mujer diferentes medios de reconocer su belleza, que es en la actualidad más firme que hace cinco años, ya que las curvas son más pronunciadas gracias a que se permite a las mujeres—sobre todo a las que ac-

tuamos ante la cámara—comer alimentos nutritivos.

El que la mujer sea delgada no de ser en el concepto de los hombres, aceptado. La delgadez es un signo peligroso para la salud y un gran peligro para la neurosis. Actualmente nos ganado ya que podemos mostrar nos mucho más femeninas que en el pasado y yo estoy muy satisfecha de ir a un restaurant en cuya mesa me gustan mucho y de los que muchas veces me privé por exigencias de moda.

Bébé Daniels habla con optimismo. Si antes era bonita ahora más de líneas aparece ante nuestros ojos llena de atractivos y es que come con buen apetito sin preocuparse de la ta rigurosa de aquellos días en que su popularidad había llegado a la cumbre menor o mayor.

Barbara Stanwyck, esa deliciosa actriz de la Warner, gusta de los largos porque a su juicio embellece la figura dándole mayor distinción. Un vestido, largo de falda y mucho vuelo—nos dice—siente a la mujer que no sea muy pequeña y que otra cualquiera. Además, sin afirmar, los contornos y los bres se ven obligados a forzar la tía para adivinarnos. ¿Por qué que los debemos guardar para que nos adivinen ellos bajo la forma que nos presentamos.

Si años atrás se llevaban las cortas es posible que fuera debido a la escasez de tela. Entonces gustaba de vernos las rodillas y para evitar se cansasen de admirarlas, la sabia siempre, las ocultó a sus golpes y ahora, vuelve a esperar la sión de que una mujer suba en el vía o en el coche para verle las torrillas.

La conquista de los hombres hace nunca por lo que se enseña por lo que se encubre y nosotros bebemos aceptar esta moda del trabajo porque les obliga a pensar en nosotros, a observarnos para apreciar nuestra belleza.

En cambio Glenda Farrell opina

modo diferente. No es que no le guste la moda actual; le gusta, pero prefiere los trajes muy ceñidos a los amplios porque los primeros modelan el cuerpo de quien los viste.

En cuanto a la falda corta o larga le parecen bien las dos aunque nos dice:

"Toda mujer tiene algo bonito, hace todo lo posible por mostrarlo o que destaque. La falda corta dió oportunidad a las mujeres que tenían las piernas bien hechas de mostrarlas en plena belleza al igual que las rodillas cosa muy difícil de poseer perfectas.

Yo creo que la moda debe tener la tendencia de dar relieve en cada época a una parte determinada y que si ocultamos las piernas debemos mostrar otro de nuestros atractivos a ojos de los hombres.

¿Qué puede importarnos un recato que nos sea perjudicial? El escote bajo, la espalda desnuda o los contornos bien dibujados bajo la tela, son atractivos que llaman poderosamente la atención de los hombres y la mujer debe tener especial cuidado en mantener siempre viva la atracción. Una mujer que no sepa realzar y demostrar su belleza con inteligencia no llegará a tener marido. Todas aquellas que sean bonitas que hagan todo lo posible por realzar las partes más perfectas de su cuerpo. Ante los hombres hemos de ser siempre las dominadoras".

P. CRESPO

COSAS CURIOSAS

Lo que dicen las manos

Los hindúes más entendidos en esta materia de leer las características personales observando la mano y el pie, suelen practicar la lectura de los signos de la mano de una manera muy distinta de la que se usa desde tiempo inmemorial en Europa.

Para ellos, aunque las líneas significan mucho, son más importantes todavía otra porción de accidentes que vamos a describir.

Principia el operador por colocar a su derecha la persona que lo consulta, y hace esto porque, según dicen, pasa continuamente a través de las personas una corriente de magnetismo que va de izquierda a derecha, y por consiguiente se expelen el magnetismo por la mano derecha y se le recibe con la mano izquierda.

Luego toma la mano que se le confía y la estrecha, primero apretadamente y luego dejándola más suelta. Las sensaciones que experimenta el operador durante aquel acto le permiten conocer la condición física del consultante; sabido es que esta clase de individuos suelen ser entendidos en medicina, y se valen del examen de la mano por el medio indicado para ver cuál es el estado de salud actual de la persona que les consulta y si hay presagios o síntomas de enfermedades.

Pasa luego al estudio detallado de la mano, principiando por los dedos probando su resistencia.

El dedo meñique se refiere a pequeñas; el anular, a deseos; el dedo medio, a juicios y discernimientos; el índice, a instintos; y el pulgar, a dominio. Según la mayor o menor resistencia de ellos, se poseen en mayor o menor grado esas condiciones. Se examina después la muñeca, cuya flexibilidad es reveladora de la menor o mayor fuerza de carácter.

Con el examen de las partes carnosas de la palma y de los dedos se averigua el grado de adaptabilidad que tiene una persona.

Cuando las yemas están redondeadas indican amor a la música; si todas están así, la persona examinada es buena ejecutante, ya sea en canto o en instrumento. Si el pulgar presenta también esa particularidad, la persona que lo posee puede ser un verdadero maestro y dominar gran cantidad de música. Y si a este signo corresponden abultamientos encima de las yemas y en los párpados, entonces se trata de un compositor.

El ángulo o línea que tenemos en la base de la mano, donde ésta se junta con la muñeca, revela las cantidades relativas del instinto y del juicio.

Cuando ambos están equilibrados en una persona, la línea es casi recta, y cuando domina alguna de aquellas dos cualidades, la línea suya se aproxima más que en otros a la muñeca.

El ancho, desde la base del índice hasta la base del dedo pequeño, es indicador de fuerza, de exactitud en los juicios de instinto.

El cuidado de los cabellos

Contrariando la opinión general, que asegura que los cosméticos, lociones y jabones para los cabellos no tienen que seleccionarse de acuerdo con el colorido de la cabellera, hay que afirmar rotundamente que las preparaciones de belleza que son útiles para los cabellos oscuros, a menudo perjudican el color de los rubios.

Las distintas condiciones del cuero cabelludo, así como la variedad de textura y color de los cabellos, requieren tratamientos especiales, tanto en lo que se refiere a champoings, como lociones para enjuagar y peinar el cabello.

Por ejemplo, los cabellos oscuros, espesos i grasosos, requieren para su aseo, un champoing líquido especial, mucho más enérgico que el que se emplee en el aseo de una cabellera esponjosa y dorada.

Las rubias no deben usar nunca en sus cabellos, lociones, brillantinas o jabones que contengan entre sus ingredientes algo de hierro, azufre o resina. Estas sustancias oscurecen y resecan los cabellos rubios, que son, generalmente, mucho más delicados que los negros.

Y este mismo consejo debe ser observado por las personas de pelo gris o completamente cano, a menos que se desee variar el colorido de los cabellos, oscureciéndolos.

La morena de pelo muy oscuro, no debe emplear nunca en sus cabellos agua oxigenada sin diluir, jugo de limón, amoníaco o cualquiera de las lociones preparadas especialmente para los cabellos rubios, pues en ellas entran sustancias que manchan y estropean el color de la cabellera, reseándola al mismo tiempo, y haciendo que los cabellos se pongan ásperos y quebradizos.

Entre los champoings preparados a domicilio, quizá el más popular, sea el de huevo. Pero para las rubias será conveniente emplear solamente la clara, y en cambio, las mujeres de cabellos oscuros emplearán sin peligro, las yemas batidas, ya que éstas con-

tienen sulfuros y hierro, que favorece esta clase de cabellos, pero perjudica a los rubios.

El único champoings que puede usarse sin peligro para toda clase y color de cabellera, es el que se prepara con jabón de castilla, muy puro.

Evítese el empleo de calor artificial para secar la cabellera, pues éste perjudica seriamente a los cabellos y al cuero cabelludo.

Las cremas para el masaje

En el masaje facial debe emplearse siempre una crema especial grasosa y nutritiva, que tiene el doble objeto de permitir el libre deslizamiento de los dedos sobre la piel, y nutrir al mismo tiempo los tejidos subcutáneos, con la grasa que penetra a través de los poros.

Existen en el mercado muchas cremas nutritivas para masaje, amparadas por gran variedad de marcas, pero en casa puede también prepararse una excelente, que tendrá la ventaja de ser mucho más barata, y que además resultará muy provechosa para el cutis, ya que entre sus componentes no hay ninguno perjudicial a la salud de la piel.

Se requieren las siguientes sustancias:

- Cera blanca, una onza.
Esperma, una onza.
Petrolato blanco, cuatro onzas.
Agua de rosas, tres onzas.
Hamamelis, una onza.
Alcanfor pulverizado, 60 gramos.
Acido bórico, 30 gramos.

Se funden la cera, la esperma y el petrolato, colocándolos en un recipiente hondo y al baño maría. Cúidese de que solamente se fundan y se mezclen sin que lleguen a hervir. Calíntese un poco en otro recipiente y colóquense en él los aceites fundidos, mezclándolos al mismo tiempo y poco a poco con el agua de rosas y el hamamelis, batiendo constantemente hasta conseguir que la crema tenga la consistencia esponjosa requerida. El alcanfor

pulverizado se añade al hamamelis y el ácido bórico al agua de rosas, antes de mezclar estos líquidos con el aceite.

Cuando la crema está suficientemente batida y casi fría, se coloca en un frasco especial que se tendrá tapado hasta que se haya enfriado por completo.

Esta crema no tiene perfume, ya que su uso, más bien curativo que de vanidad, no lo requiere. Sin embargo, si se desea, puede perfumarse con cinco gotas de esencia de geranio rosa o de mil flores, que se añadirán a la crema casi al terminar de batirla.

Es necesario que la crema de masaje se use abundantemente durante el tratamiento y es ésta otra de las razones por las cuales resulta muy conveniente prepararla en casa.

Aquest llibre que acabeu de llegir ja té un valor relatiu per a vosaltres; cediu-lo, si us plau, a la Biblioteca del Tuberculós Humil.

Los trajes de los niños

La moda en el vestido de los niños no es, generalmente, un imperativo del capricho. Obedece más que a la fantasía creadora a un sano principio higiénico. Los niños, por su edad y por sus inclinaciones a los juegos, son muy dados a la pereza y nada cuesta tanto trabajo como conseguir que se cambien de traje. Vistiéndolos con diversos trajes con arreglo a las diferencias que el día les brinda para su vida normal, se les acostumbra a no sentir pereza, a aficionarse a estar siempre limpios y a no realizar ciertos juegos o funciones sociales con determinadas "toilettes".

Utilizando para ellos por la mañana, al saltar de la cama, el pijama, luego el traje de calle para el paseo y una batita para algunas horas deambulador por la casa, se evita el que se ensucien los trajes de calle y el que jueguen cuando están enfundados en estos últimos.

Consejos de belleza

Los ejercicios de cultura física no es preciso que sean practicados hasta fatigarse. Bastará con practicarlos firmemente, en forma moderada y a tiempo regular; pero no una que otra vez, sino todos los días y, a ser posible, a la misma hora. La más conveniente para el ejercicio es la de por la mañana, después de levantarse, y antes de desayunar.

Los cutis excesivamente grasosos, deben ser siempre tratados por medio de lavados y lociones astringentes.

Las lociones astringentes se aplican a la cara por medio de un algodoncito empapado en ellas. No se frotará nunca la cara y se dejará secar por sí misma.

A veces, el tener un cutis excesivamente grasoso, no se debe únicamente a su condición especial, sino a la alimentación; por lo que deberán suprimirse todas aquellas viandas que contengan grasa en gran cantidad.

En general, las asperezas del cutis, así como sus tendencias al enrojecimiento y a la descamación, obedecen casi siempre a falta de grasa natural, cosa que a su vez puede tener origen en la falta de ejercicio activo, en las condiciones especiales de mala salud del organismo, o en una alimentación deficiente, que no incluya la cantidad conveniente de grasas, frutas y verduras crudas o cocidas.

Es muy conveniente, para después de las sesiones de masaje, aplicar a la parte masajeadora, por medio de un algodoncito, una fricción muy suave de alcohol, que se dejará secar sobre la piel.

Automobilistes, recordeu que...

Cada frenada més tard us costarà alguns cèntims.

No desembragueu mai si no és per a canviar la marxa o per aturar-vos.

El neumàtic mal inflat es gasta més aviat.

Un bon conductor ha de tenir experiència: abans dels 5.000 quilòmetres primers ni el conductor ni el cotxe no estan rodats.

Useu discretament del vostre accelerador i generosament de la botzina.

El dret de passar primer és una gran cosa, però encara ho és més la integritat física.

Sigueu prudents: un viratge que no es veu tot és un perill amagat.

Comproveu la pressió dels neumàtics dos cops al mes. Atenció amb l'aigua de les bateries.

El que us ha de decidir a passar primer per damunt de les regles de circulació, és el sentit comú.

CITROEN A CAN FORD

Fa uns tres anys, el gran industrial francès André Citroën, suara desaparegut, visità a Amèrica les fàbriques del seu col·lega Henry Ford. Orgullós de la seva accelerada producció, l'americà feia remarcar:

—Seixanta-cinc minuts després de l'arribada de la primera peça, el cotxe ja surt de la fàbrica, llest completament.

Citroën, però, no volgué ésser menys que el seu confrare:

—Doncs a la meua fàbrica, seixanta-cinc minuts després d'haver entrat la primera peça, ingressa un home a l'hospital. ¡El cotxe ja ha fet la primera víctima!

CASOS DE MEMORIA

Fa poc temps, en un circ parisenc s'exhibia un home que es feia dir "Fenomen memorístic". Aquest individu es comprometia a dir de memòria el número del telèfon de qualsevol dels abonats parisencs. En realitat, el "fenomen" comunicaba — mitjançant un truc enginyós — amb un company seu que fullejaba ràpidament la guia i li deia, amb senyals, el número demanat.

Però sembla que el senyor Bernard Zufall, de Nova York, no necessita trucatge de cap mena. El senyor Zufall s'ha après de memòria les 1.117 pàgines de la llista de telèfons de Nova York i les recita de dalt a baix sense equivocar-se ni una vegada.

¡En dir que els mateixos americans se'n fan creus!

—TRENCAIS: Aparells herniaris a preus sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans 4. —Tel. 302.

TODOS LOS PAISES

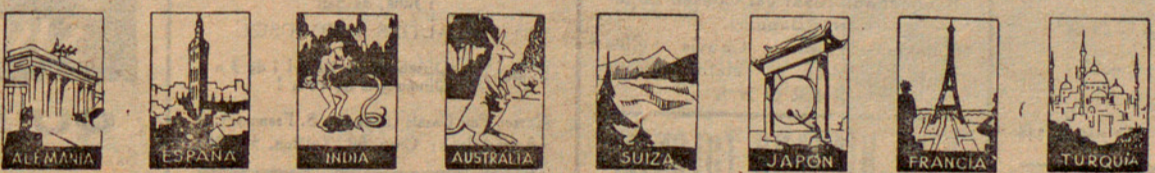
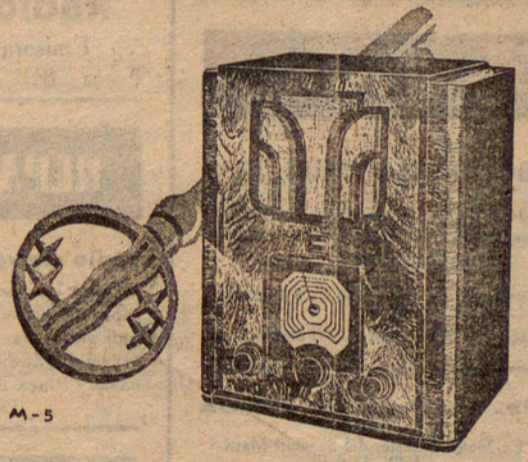
a todas las horas y en todas las ondas, con el nuevo y maravilloso receptor

PHILIPS

335 A

"La llave del mundo"

última y sensacional creación de PHILIPS. La onda extracorta captada con una seguridad y pureza desconocidas hasta hoy.

Avis als posseïdors de "LA LLAVE DEL MUNDO"

Voleu copsar totalment les meravelles del mes per feite de tots els receptors que en el mercat mundial s'ofereixen? Comenceu per a dedicar-li una nit.

A totes les frases que PHILIPS ha llançat al mercat per a fer arribar al públic l'immens rendiment de "LA LLAVE DEL MUNDO", podreu afegir-hi una sèrie d'elogis, de realitats, que sortiran dels vostres llavis amb tota l'eloqüència de les coses viscudes i experimentades. Per això, dediqueu-li una nit, que no us sabrà greu.

Quantitat d'emissors? Anoteu totes les que capteu, identificant-les fins a cerciorar-vos del seu origen. Escolteu-lo en cada ona a diferents hores, perquè esteu manejant un receptor que porta dintre seu l'univers sencer, i ja sabeu prou bé que quan en un país estan sopant, a l'altre surt el sol.

Facilitat per a sintonitzar les emissors? Vegeu que sembla que cada una obeeix a la màgica ordre d'aparèixer en un moment oportú i desaparèixer quan pot començar a molestar.

Puresa de so? Escolteu el respir fatigós de l'atleta que allà a Amèrica es dirigeix als radioescotes pel micrò-

fon, immediatament d'haver guanyat la carrera. Escolteu el contraccant net i pianíssim dels violins en el Bolero de Ravel allà a Austràlia.

Potència de so? Gireu totalment el botó... i baixaran els veïns a pregar-li que continuï tocant fort per a poder sentir des del llit la "Carioca" que estan tocant a L'Havana o un magne concert de música espanyola a Barranquilla.

Una, dos, tres, cinquanta, setanta emissors, totes les que en aquell moment estiguin emitint, apareixen definides, potents, pures; en aquesta meravellosa nit que esteu passant amb "LA LLAVE DEL MUNDO".

El nom no és pretenció: una clau mestra que obre es portes de tots els divertiments, de tots els espectacles, que en l'univers enter s'ofereixen per l'antena.

Després, quan tingueu de parlar de receptors de ràdio, no tindreu que forçar la imaginació per fer arribar als vostres amics i coneguts el que és una recepció radiofònica en tota la seva grandesa. N'hi haurà prou recordant tot el que heveu experimentat durant aquesta nit de meravella que heveu passat amb "LA LLAVE DEL MUNDO".

Representant de PHILIPS RADIO —la fàbrica més important del món—, per a Girona i comarca: "CASA HERPU", P. Girbau, Ronda del Dr. Robert, 35.

REMITIT

El que sotasigna, Evarist Anton, propietari d'una de les barques que travessen el Ter a Bescanó, es creu obligat a adreçar-se a l'opinió pública en general, i en especial a la de Salt, per sortir al pas a una campanya completament injusta que en contra meua fa l'altre barquer anomenat Pere Auguet, més conegut pel motiu de Pere Petit.

La barca que vaig posar, amb tota legalitat, com ho prova la seva existència malgrat les innombrables denúncies que en contra s'han fet, va ésser posada perquè eren molts els que amb diners a la mà no eren servits, perquè el que estava sol de barquer tenia una classificació arbitrària feta de la gent i als uns els passava i als altres no.

No vaig posar-la per establir una competència sinó senzillament per una necessitat, perquè tothom qui volgués pogués passar d'un costat a l'altre del Ter, sense dependre de la voluntat o caprici d'una persona, que a dreta llei no podia dir que no a ningú.

Des d'aleshores som dos els barquers a Bescanó, i tothom es pot donar compte que amb dues barques, el servei s'ha millorat en tots els aspectes: passa tothom, a totes hores; més rapidesa i més econòmic.

I resulta que, veient l'altre barquer que la gent m'afavoria passant amb la meua barca — la majoria descontents del tracte que d'ell havien rebut —, s'ha inventat una història calumniosa que de tant repetir-la ha arribat a formar ambient i molta de gent s'ho ha cregut.

Diu, i ho ha dit a centes de persones) que la meua barca és de monàr-

quics, que no és meua, que és d'altres persones del poble, etc. I jo a aquestes afirmacions seves, més greus per elles mateixes pels resultats que donen, afirmo i no hi ha ningú que pugui demostrar el contrari.

1.er La barca és meua, i si la vaig posar no va ésser per enveja ni per competència, sinó per a corregir les deficiències del servei, la culpa de les quals no la té ningú més que ell.

2.on Invito a tothom a asabentar-se de la meua conducta política i de la seva, i estic segur que el republicanisme del meu desacreditador que-

darà convertit a no res, a una arma que amb malícia esgrimeix, per a fer-me tot el mal possible. Entereu-vos de la seva actuació abans de la República, i per no anar tan lluny, de la seva més recent. No crec que pugui presumir gaire el seu republicanisme, una persona que essent soci del Centre Republicà de Bescanó, hagué d'ésser expulsat per la seva actuació contrària a les iniciatives del Centre.

Es molt lamentable que una campanya de difamació per un home que no té cap dret ni li permet la seva actuació a fer-la, sigui creguda i n'hagi de sortir perjudicada la meua persona. Sóc un obrer que em guanyo la vida amb el meu treball i no és just que com a conseqüència d'aquestes calúmnies em vegi menyspreat pels que, com jo, són republicans, i és una llàstima també que siguin aprofitats els sentiments polítics —dignes de més respecte— per a satisfer el despit d'una persona.

Invito a tothom a que s'entri de la veritat de les meves afirmacions, i si tenen ganes d'usar els meus serveis, estic a la seva disposició. El meu respecte pels que lliurement vulguin anar amb l'altre barquer. Però el que lamento i que sentiria després d'aquestes ratilles meves, és que encara hi hagués qui es deixés influir per les armacions completament falses de l'altre barquer, la finalitat de les quals no és altra que explotar pel seu propi profit els sentiments de republicanisme de les persones que passa.

Deixo per a tota persona de bona voluntat que vegi en aquestes paraules meves un sentiment de defensa completament just, i oferir-me novament a tothom, amic i servidor,

Evarist Anton

ELIXIR ESTOMACAL SAIZ DE CARLOS (STOMALIX) Cura el dolor de estómag, acidez, dispepsia, vòmitos, diarreas en niños y adultos, dilatación y úlcera del estómago; tonifica, ayuda a las digestiones y abre el apetito, siendo utilísimo su uso para todas las molestias del ESTÓMAGO e INTESTINOS. Venta en farmacias - Pidan folleto a Laboratorio Saiz de Carlos, Serrano, 30-MADRID

AGUA MINERAL NATURAL

VICHY CATALAN

DIGESTIVA EXCELENTE PARA MEUA

GUIA DEL COMERÇ, INDÚSTRIA I PROFESSIONS DE LA CIUTAT

AUTOMÒBILS AUTOMÒBILS I CAMIONS JOSEP FORNÉ Alvarez de Castro, 3

Autoómnibus RUIZ Enderrocades, 21 Telèfon, 316

AGENT: B. S. A. JOAN CIURANA Successor de A. ALIU Motos d'ocasió. - Cicles: Especial Ciurana, Royal Clems, Orbes. Rambla Verdagué, 16. Telèf. 130. GIRONA

BASARS Magatzems «EL FARO» Sastreria. - Camiseria. - Gèneres de punt. - Confeccions. Pl. República, 12. GIRONA

GESTORS ADMINISTRATIUS AGENCIA ADMINISTRATIVA - COMERCIAL JOAN TRIADÚ MITJÀ Girona: Plaça Sant Francesc, 18. Telèfon, 127. Olot: Plaça P. Ferrer, 6 - Telèf. 24

NOVETATS PER A SENYORA CASA REXACH RICARD OLIVER FI DE TEMPORADA DESCOMPTES ESPECIALS

CAFÈS I BARS Cafès Cornellà Telèfon, 321 - Girona

CAMISERIES ARXER CAMISER Corbateria. - Gèneres de punt. Mitges i mitjons "Ferro" Especialitat camises a mida. Progrès, 27. - Telèfon, 369

CENTRES D'ESPECÍFICS CENTRE D'ESPECÍFICS "RIBAS" UNIC A GIRONA Extensíssim catàleg d'específics nacionals i estrangers. Aigües minerals. Plaça de les Castanyes. - Telèfon, 144

CONSULTORIS Doctora R. Capillas de Vicens MEDICA-DENTISTA Plaça Marqués de Camps, 1.2.º Ha abierto su Consultorio

ESPECTACLES Teatre ALBENIZ El local dels grans espectacles i del públic de bon gust.

VINS I LICORS Licor DRINKGOD. Anís L'AGUILA Fill de Nicolau Regàs GIRONA Coñac «FAMOSO» Jerezquina «SALUD», selecto aperitivo, poderoso reconstituyente. Marques de Hoyos JEREZ

FARMÀCIES FARMACIA RIBAS S'IMPOSA SEMPRE Plaça de les Castanyes Telèfon, 144

BANCS A. CLARA TURÓN Banquer autoritzat pel Consell Superior Bancari. Cupons - Valors - Cènis - Girs Plaça República, 4 - Telèfon, n.º 28 GIRONA

BANC HISPANO COLONIAL Pl. Marqués de Camps, 1 GIRONA BANC URQUIJO CATALÀ CAPITAL: 25 MILIONS DE PTES. AGENCIA DE GIRONA Direcció Telefònica i Telefónica «Caturquijo» - Telèfon, 274

BANC COMERCIAL DE BARCELONA Valors - Canvis - Girs - Cupons. Llibretes d'Estalvi - Tota mena d'operacions bancàries. Ciutadans, 12 Telèfon, 216 - GIRONA

HOTELS Peninsular Grand Hotel Recentment inaugurat. - Únic amb ascensor. - Cambres amb bany. - Telèfon 101. - Girona

MATERIALS PER A CONSTRUCCIO JOSEP CARRERA Materials de qualitat Ciment ràpid «Feros», Calç Volcànica, Guix de Maia, Portland, Landfort i Vallcarca, Lent «Torre» Correspondència: Passeig Devesa 29 Magatzem: Güell 52 GIRONA

METGES BOSCH MASGRAU J. M.ª Tisiòleg de l'Hospital de les Comarques gironines. - Medicina general. Malalties del Cor i Pulmons. Consulta d'11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda Plaça de l'Oli, 2 pral. - Telèfon, 251

Dr. Salvador Vives Ex-Metge Director del Sanatori Martí i Julià, de Salt MALALTIES NERVIOSES Consulta: Dissabtes: de 10 a 1 i de 3 a 5 Diumenges: de 10 a 1 Carrer Pau Casals (abans de S. Francesc), 9 (A Barcelona: Casp, 85, Telèfon, 52.178)

J. M.ª Butiñà Guimerà Metge cirurgià. - Medicina general. - Malalties de l'aparell digestiu. - Hores de consulta: De 11 a 1 del matí i de 4 a 6 de la tarda. - Contractes per iguals. - Carrer de les Hortes, 18, 1.er, 2.a. - Telèfon, 143.

DR. JOSEP M.ª MASSA SERVITJA Especialista de les malalties de l'aparell genit-urinari. - Cap del servei d'urologia i veneri-sifilografia de l'Hospital de les comarques Gironines Nort, 7 - Telèfon, 245

DR. CASTANY Metge Director del Sanatori Martí Julià, de Salt. Especialista en malalties nervioses. Consulta a Girona: Dimarts i Dijous de 3 a 7 de la tarda. Dissabtes i Diumenges de 10 a 1 del matí. PROGRÉS, 12

ORTOPÈDIES R. TORRENT Practicant en Medicina i Cirurgia Ultònia 17, 1er, 2.º - Telèfon 469 Visita de 1 a 3 i de 6 a 8 Injeccions Subcutànies. - Hipodèrmiques. - Endovenoses. - Sueros. - Vacunes. - Lavatges, etc. etc.

RÀDIO Ràdio Girona Emisora E. A. J. 38 Força, 8. - Telèfon 320

REPARACIONS Ràdio Univers. - Manuel Pla «Ràdio Univers». El primer taller de reparacions de Ràdio a Girona. Treball garantitzat i perfecte. El millor servei de Ràdio el trobareu a aquesta casa. - Plaça Marqués de Camps, 1. Telèfon 352.

SASTRERIES QUINTANA Sastreria i Camiseria. - Casa especialitzada en articles del ben vestir. Plaça Castanyes, 5. - Girona.

TINTORERIES «ELS MIL COLORS» La més important de les Comarques Gironines Dols i encàrrecs a les 6 hores. Tallers: Pedret, 3. Casa Central: Rambla, 3. Succursals: Progrés, 31. - Despats: B. Carreres Peraltà, 8 Telèfon, 371

FÀBRQUES DE GALETES Galetes Vilardell La Rodona (Girona) Telèfon, 349

TRANSPORTS EXCURSIONS MAGNÍFICS AUTOCARS «NISSO» - BÀSCARA

VARIS INDÚSTRIA MODERNA DEL PAPER Fàbriques de Llonganisses i Còrrecs. Productes «Mireya». JOAQUIM SOLE Oficines: Carretera Barcelona - Telèfon, 325

la Industrial Gerundense Metal·listeria. - Galvanoplàstic. Tota mena de cromats. Antoni Magaldí Filizola Ronda Ferran Puig, 9 - Telèfon, 127

Viatges Marsans, S. Sucursal de Girona Plaça Sant Francesc, número Telèfon, 127

Tapon Corona «RAPID y Variedades, S. A. CASA CENTRAL y FÀBRICA Palau Sacosta. - Telèfon, 317 Apartado, 14. - GIRONA

Elaboració de tots els productes de la FÀBRICA DE LLONGANISSES Joan Serra Sabaró Exportació a Províncies Barcelona, 11 - Telèfon, 255 - GIRONA

ADROGUERIA SAGRERA LA QUE VEN MÉS BARATS COMPROVEU-HO I EXIGIU LA PUJADA DEL P. ADVOCAT Joan Domingo Alomà Argenteria, 19 pral. - Telèfon De 10 a 1 i de 4 a 7

CARRIL AUTO SERVICE - CALLE BARCELONA, 17. - TEL. 16 (CHAFLAN RONDA DR. ROBERT) GERON

SUMINISTRO DE GASOLINAS Y GAS-OIL Agua descalcificada para los radiadores y aire acondicionado. SERVICIO PERMANENTE. - LUBRIFICANTE

DIARI... HOM DIU QUE... SERÀ AQUEST... ENGUANY, SOB... HAVIA TINGUT... AMB DOS, I FI... AGUPACIONS... MES, TOT AIXÒ... UNA FESTA LLU... DEL FORASTER... JO, NO; SINÓ QU... ÚNICA INTENCIÓ... QUELL Poble hi h...